

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLMOUCI

Přírodovědecká fakulta

Katedra geografie

**OCHRANA PŘÍRODY A KRAJINY NA
UHERSKOBRODSKU**

Bakalářská práce

Klára NOVÁKOVÁ

Vedoucí práce: Mgr. Pavel KLAPKA, Ph.D.

Olomouc 2010

Prohlašuji, že jsem předloženou bakalářskou práci vypracovala samostatně pod vedením
Mgr. Pavla Klapky, Ph.D., a uvedla jsem veškerou použitou literatury a ostatní zdroje.

V Olomouci dne 27. dubna 2010

.....

Děkuji vedoucímu Mgr. Pavlu Klapkovi, Ph.D., za veškerou pomoc a připomínky, které mi v průběhu vytváření práce poskytl. Dále děkuji Ing. Jiřímu Barčíkovi za vstřícnost a poskytnutí cenných materiálů.

Univerzita Palackého v Olomouci, Přírodovědecká fakulta, katedra geografie

Akademický rok 2007/2008

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

student

Klára NOVÁKOVÁ

Obor (studijní kombinace)

Biologie-Geografie

Název práce:

Ochrana přírody a krajiny na Uherskobrodsku

Nature and landscape conservation in the Uherskobrodsko region

Zásady pro vypracování:

Cílem bakalářské práce je zhodnotit stav ochrany přírody a krajiny na Uherskobrodsku. Práce se zaměří především na kategorizaci ochrany a na její prostorové vyjádření.

Struktura práce:

1. Úvod
 2. Cíle práce a metodika zpracování
 3. Rešerše pramenů
 4. Kategorie ochrany přírody a krajiny
 5. Závěr
- Summary
Seznam literatury

Bakalářská práce bude zpracována v těchto kontrolovaných etapách:

Upřesnění osnovy	září 2008
Rešeršní práce	listopad 2009
Zpracování podkladových materiálů	březen 2009

Finalizace textové části

duben 2009

Rozsah grafických prací: dle potřeby

Rozsah průvodní zprávy: 10 000 až 12 000 slov základního textu + práce včetně všech příloh v elektronické podobě

Seznam odborné literatury:

Mackovčín, P., Sedláček, M., eds. (2002) Chráněná území ČR, svazek II Zlínsko. AOPK a EkoCentrum, Brno.

Primack, R. B., Kindelmann, P., Jersáková, J. 2001: Biologické principy ochrany přírody. Portál, Praha.

Spellerberg, I. F., Sawyer, J. W. D. 1999: An Introduction to Applied Biogeography. CUP, Cambridge.

Vedoucí bakalářské práce: Mgr. Pavel Klapka, Ph.D.

Datum zadání bakalářské práce: 1. 6. 2008

Termín odevzdání bakalářské práce: květen 2009

vedoucí katedry

vedoucí bakalářské práce

OBSAH

Obsah	6
Abstrakt	7
1 Úvod	8
2 Cíle práce	9
3 Metodika zpracování	10
4 Charakteristika zájmového území	11
4.1 Vymezení zájmového území	11
4.2 Fyzickogeografická charakteristika území.....	12
4.2.1 Geologické poměry	12
4.2.2 Geomorfologická charakteristika.....	12
4.2.3 Hydrologické poměry.....	13
4.2.4 Klimatické poměry.....	14
4.2.5 Biogeografické poměry	14
5 Chráněná území a další objekty ochrany přírody na Uherskobrodsku.....	16
5.1 Ochrana přírody a krajiny v České republice.....	16
5.2 Chráněná území na Uherskobrodsku	17
5.2.1 CHKO Bílé Karpaty	17
5.2.2 Maloplošná zvláště chráněná území v CHKO Bílé Karpaty.....	18
5.2.3 Maloplošná zvláště chráněná území mimo CHKO Bílé Karpaty.....	26
5.3 Významné krajinné prvky	29
5.4 Prostorové vyjádření chráněných území.....	33
6 Naučné stezky	34
7 Závěr	37
8 Summary.....	38
9 Shrnutí.....	39
Použitá literatura	40
Internetové zdroje.....	41

ABSTRAKT

This work is dealing with protection of the environment and the landscape. It follows two goals.

First is the organization of protected areas and description of their basic features. It provides the overview of large-area and small-area protected landscapes, registered landscape elements and natural trails in the service region of Uherský Brod.

Second is the stereometrical expression and photo-documentation of them, which is included in the appendix.

Key words: Uherskobrodsko, enviromental protection, protected area

Tato práce, zabývající se ochranou přírody a krajiny, si klade dvojí cíl. V první řadě je to samotná kategorizace chráněných území s popisem jejich základních charakteristik. Podává ucelený přehled maloplošných a velkoplošných zvláště chráněných území, oblasti významných krajinných prvků a naučných stezek na Uherskobrodsku. Za druhé jejich prostorové vyjádření a fotodokumentaci, které jsou součástí přílohové části.

Klíčová slova: Uherskobrodsko, ochrana přírody a krajiny, zvláště chráněná území, další objekty ochrany

1 ÚVOD

Prvotní náznaky ochrany přírody jsou pozorovatelné již v období středověku. Tyto snahy měly ovšem primární úlohu v zabezpečení majetku, konkrétně lesů a zvěře. Současným trendům ochrany krajiny se přibližoval spis *Maiestas Carolina* císaře Karla IV., který ale nebyl pro odpor šlechty odsouhlasen. Na počátku 19. století vznikají první snahy o ochranu konkrétního území. Naším nejstarším chráněným územím je Žofínský prales, který byl vyhlášen 28. 8. 1838. Právní ochrana území s charakterem odpovídajícím dnešní ochraně se vztahuje ke vzniku Československé republiky. Jednotlivé zákony byly podrobeny vývoji s postupným zvyšujícím se vlivem člověka na přírodu, až se došlo k závěru, že je zapotřebí přírodu chránit na celém území republiky. První přijatý zákon 40/1956 Sb., o státní ochraně přírody neměl dostatečnou účinnost, jelikož negativní vliv člověka na přírodu byl značný. K výrazné změně došlo roku 1992, kdy byl schválen zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, zaměřující se i na prevenci a udržitelné využívání zdrojů (<http://www.cittadella.cz>).

Hlavním tématem bakalářské práce je zhodnotit celkový stav ochrany přírody a krajiny na Uherskobrodsku s důrazem na systematiku ochrany a na její prostorové vyjádření. Doposud nebyl vytvořen žádný zdroj zahrnující ucelené informace o velkoplošných a maloplošných zvláště chráněných územích ve spojení s významnými krajinnými prvky a naučnými stezkami. Smyslem práce je podat souvislý přehled všech těchto kategorií a jejich charakteristik ochrany přírody s důrazem na jejich prostorové rozložení ve vymezené oblasti správního obvodu obce s rozšířenou působností Uherský Brod.

Vlastní text práce podává informace o jednotlivých oblastech, které jsou součástí dané kategorie ochrany přírody, a podrobněji je charakterizuje. Dále popisuje prostorové rozmístění chráněných území.

2 CÍLE PRÁCE

Cílem práce je podat ucelený přehled zvláště chráněných území (ZCHÚ), maloplošná i velkoplošná území významných krajinných prvků, spadajících do tzv. obecné ochrany přírody a krajiny, a naučných stezek v zájmovém území. Jelikož doposud nebyly zaznamenány souvislé informace všech těchto typů kategorií.

V poslední době se krajské úřady zaměřují na budování naučných stezek. Tyto trasy seznamují návštěvníky s místní krajinou, faunou, flórou, historií a tradicemi místních obyvatel. Mají tudíž výrazný vzdělávací charakter. To považuji za velmi přínosné do své budoucí pedagogické praxe. Naučné stezky jsou didaktickou aplikací, ve které se propojuje jak vzdělávání biologické, geografické, tak i historické, dalším kladem je také rekreační vyžití.

3 METODIKA ZPRACOVÁNÍ

Prvotní informace o stanoviscích ochrany přírody a krajiny jsou čerpány z knihy Primack a kol. (2001): Biologické principy ochrany přírody.

Základním zdrojem podkladů zaměřující se na maloplošná zvláště chráněná území je II. svazek Zlínsko ze souboru knih vydaných Agenturou ochrany přírody a krajiny Chráněná území ČR (2003), který podává ucelené informace o výskytu rostlinných a živočišných druhů, které lze nalézt v popisované chráněné oblasti. Údaje o správnosti jednotlivých zvláště chráněných území byly zkontrolovány dle webových stránek Agentury ochrany přírody a krajiny poskytujících aktuální informace, dále pomocí Ústředního seznamu ochrany přírody (ÚSOP) a Odbor životního prostředí MMPr. Ze získaných informací byly vytvořeny přílohové části obsahující zmapování jednotlivých chráněných území a významných krajinných prvků a jejich fotodokumentaci s nejpodstatnějšími údaji (datem registrace a katastrálním územím). Součástí zájmového území je CHKO Bílé Karpaty, do které na Uherskobrodsku zasahují maloplošná zvláště chráněná území. Celkový počet činí 19 přírodních památek (PP), 7 přírodních rezervací (PR) a 2 národní přírodní rezervace (NPR). Práce se zaměřuje na podrobnější kategorizaci a charakteristiku ochrany přírody a krajiny mimo CHKO Bílé Karpaty. Proto je zde zmíněna pouze stručná charakteristika a prostorové rozmístění zvláště chráněných krajinných oblastí, které se rozprostírají na maloplošných územích mimo Bílé Karpaty.

Jednotlivé charakteristiky významných krajinných prvků byly získány na odboru životního prostředí městského úřadu v Uherském Brodě. Informace poskytl Ing. Jiří Barčík.

Údaje o uvedených naučných stezkách pocházejí z volně dostupné brožury vydané Statutárním městem Zlín.

Charakteristika fyzickogeografických poměrů byla zpracována za pomoci literatury zaměřující se na fyzickou geografii dané oblasti: Demek a kol. (2006): Zeměpisný lexikon ČR, Hory a nížiny, Vlček a kol. (1984): Zeměpisný lexikon, Vodní toky a nádrže a Culek a kol. (1995): Biogeografické členění České republiky. Pro popis klimatických podmínek oblasti byla použita Mapa klimatických oblastí (1975).

Vypracování map proběhlo pomocí softwaru ArcGIS 9.3 od firmy ESRI.

4 CHARAKTERISTIKA ZÁJMOVÉHO ÚZEMÍ

4.1 Vymezení zájmového území

Zájmové území je vymezeno jako správní obvod obce s rozšířenou působností Uherský Brod, nacházející se na jihovýchodní Moravě ve Zlínském kraji. Rozloha území činí 5207 ha o průměrné nadmořské výšce 251 m. n. m. K 1. 7. 2007 na území žilo 53 745 obyvatel. Pod správou města Uherský Brod spadá celkem 30 obcí (<http://www.czso.cz>).

OPÚ Uherský Brod sousedí na východě se Slovenskou republikou, na západě s OPÚ Uh. Hradiště, na jihozápadě OPÚ Veselí nad Moravou, patřící do Jihomoravského kraje, a na severu OPÚ Zlín a Slavičín (<http://www.geoportal.cenia.cz>).

Město Uherský Brod leží v jihovýchodní části Moravy, od krajského města Zlína je vzdáleno zhruba 25 km jižním směrem. Město Uherský Brod bylo do roku 1960 okresním městem. Uherskobrodsko tvoří dvě města, Bojkovice a Uherský Brod, a 28 obcí: Bánov, Březová, Bystřice pod Lopeníkem, Dolní Němčí, Drslavice, Horní Němčí, Hostětín, Hradčovice, Komňa, Korytná, Lopeník, Nezdenice, Nivnice, Pašovice, Pitín, Prakšice, Rudice, Slavkov, Starý Hrozenkov, Strání, Suchá Loz, Šumice, Vápenice, Veletiny, Vlčnov, Vyškovec, Záhorovice, Žitková (<http://www.uherskybrod.cz/pages.aspx?rp=5&ID=41&expandMenu=7>).

Administrativní mapa správního obvodu
Uherský Brod (stav k 1. 1. 2003)

Obrázek 1 Vymezení zájmového území

(upraveno podle [http://www.czso.cz/xz/redakce.nsf/i/uhersky_brod_mapa/\\$File/7208m01.jpg](http://www.czso.cz/xz/redakce.nsf/i/uhersky_brod_mapa/$File/7208m01.jpg))

4.2 Fyzickogeografická charakteristika území

4.2.1 Geologické poměry

Geologický podklad je tvořen sedimenty Západních Karpat, tvořící flyšové horniny račanské, bělokarpatské a bystrické jednotky magurského příkrovu, a vídeňské pánve.

Bystrická jednotka je tvořená paleocenními a eocenními usazenými horninami, které se rozprostírají v okolí města Bojkovice. Bělokarpatská jednotka má dva typy vývoje, hlucký a vlárský. Hlucký vývoj obsahuje horniny z období spodní křídý až spodního eocénu, což jsou flyšové vrstvy s převahou vápnitých jílovců. Nachází se mezi Uherským Hradištěm a Uherským Brodem. Nejvyšší body CHKO Bílé Karpaty, Velká Javořina a Velký Lopeník, jsou tvořeny svrchnokřídovými sedimenty. V oblasti bystrické a bělokarpatské jednotky v blízkosti Nezdenic, kde se ve směru severovýchod-jihovýchod nachází příčný zlomový systém, je zaznamenán výskyt neovulkanitů typu andezitů a čedičů. Jedná se pouze o podpovrchový miocenní vulkanismus (MACKOVČIN a kol. 2002).

Převážnou část zájmového území zabírají třetihorní usazené horniny pískovců, jílovců a břidlic přetvořené alpským vrásněním. Tyto horniny vytvářejí flyšová pásma Karpat sestavená ze zpevněných sedimentů. Pozůstatkem alpínského vrásnění jsou tektonické hranice (zlomy) zjištěné případně předpokládané. V blízkosti vodních toků, zvláště v povodí Olšavy, protékajících Uherskobrodskem, se vyskytují čtvrtohorně usazené fluviální a deluviální písčitohlinité sedimenty holocénu až pleistocénu, spraše a sprašové hlíny, štěrky a písky

(www.geology.cz/app/ciselniky/lokalizace/show_map.php?mapa=g500&y=530402&x=1186112&r=50000&s=&legselect=0).

4.2.2 Geomorfologická charakteristika

Do území zasahují dva významné celky, Bílé Karpaty a Vizovická vrchovina, které spadají do Vnějších Západních Karpat. Území se nachází na levé straně od údolí řeky Moravy až na hranice se Slovenskem.

Vizovická vrchovina je součástí Moravsko-slovenských Karpat s členitým reliéfem. Představuje severní předhůří Bílých Karpat. Zaujímá plochu 1 399 km², o střední výšce 338,7 m. Vrchovinu vytváří horniny račanské a bystrické jednotky magurského flyše,

erozní reliéf hornin s plochými dny, výjimečně ji tvoří neovulkanické horniny. Po okrajích Vizovické vrchoviny jsou patrné zjištěné nebo předpokládané tektonické hranice. Hlavním tokem protékajícím oblastí je řeka Olšava s asymetricky utvářeným údolím. Silně se zde projevilo kvartérní usazování sedimentů. Nejvyšším bodem je Klášťov (753 m), nacházející se nedaleko obce Bratřejov. Vizovická vrchovina je tvořena *Hluckou a Prakšickou pahorkatinou*. Tyto části mají totožné geomorfologické poměry s Vizovickou vrchovinou. Prakšická pahorkatina, spadající do zlínského souvrství magurského příkrovu, je tvořená četnými zlomovými údolními asymetrického charakteru s širokými plochými hřbety.

Bílé Karpaty vytváří pohraniční pohoří, které je součástí celku Slovensko-moravských Karpat o střední výšce 473 m, o celkové ploše 746,6 km². Stejně jako Vizovická vrchovina jsou Bílé Karpaty součástí jednotky magurského flyše s bělokarpatkou a bystrickou jednotkou. Pro reliéf jsou typické průlomky, charakter je erozně denudační s častým výskytem sesuvů na jalovcových horninách. V chráněné krajinné oblasti pramení Olšava, Okluky, Velička, Myjava a Klanečnice. Nejvyšší bod, Velká Javořina (970 m), leží na státní hranici v Javořinském hřbetu v severovýchodním směru. Podél hranice navazuje na Javořinskou hornatinu Lopenická hornatina s nejvyšším bodem Velký Lopeník (911 m), mezi nimiž se prolamuje Straňanská kotlina (DEMEK a kol. 2006).

4.2.3 Hydrologické poměry

Hlavním tokem protékajícím napříč zájmovým územím je Olšava. Pramení v blízkosti slovenských hranic na úbočí vrchu Na Koncích jižně od Šanova, v nadmořské výšce 585 m. n. m. Největším přítokem Olšavy je Luhačovický potok, ústící zleva do Moravy u Kostela ve výšce 178 m. n. m. Celková plocha povodí je 520 km², délka toku činí 46 km. Olšava je tokem III. řádu. Patří mezi vodohospodářsky významné toky. Pstruhová voda sahá po obec Nezdenice, mimopstruhová voda je od Nezdenic po soutok s Moravou (VLČEK a kol. 1984).

V zájmovém území na vodním toku Olšava se nachází hydrologická stanice Uherský Brod. Údaje za období 1931–1980: průměrný roční úhrn srážek 751 mm, průměrná výška odtoku 168,47 mm, dlouhodobý průměrný průtok 2,142 m³.s⁻¹. Nejvyšší zaznamenaný průtok ze dne 29. 7. 1972 činil 200 m³.s⁻¹ (Informace o stanicích, ČHMÚ).

4.2.4 Klimatické poměry

Jelikož nadmořská výška ze západu na východ stoupá, do oblasti Uherskobrodsko spadají všechny tři typy klimatických oblastí. Jednotlivé typy klimatu v zájmovém území mají pásový charakter dle měnící se nadmořské výšky. Na východě a severovýchodě sem zasahuje oblast T4, která se vyznačuje velmi dlouhým a suchým létem, teplým jarem a podzimem a krátkou a mírnou zimou s krátkou dobou sněhové pokrývky. Na ni navazuje pásmo MT10 s dlouhým, teplým, mírně suchým létem a krátkou, mírnou a velmi suchou zimou s krátkým trváním sněhové pokrývky. Dalším typem je MT9. Vlastnosti jsou podobné jako u předchozích typů, ale má o něco vlhčí zimu s nižšími teplotami. Předhůří Bílých Karpat je ovlivňováno typem MT5, který má normální až krátké léto, mírné až mírně suché jaro a podzim, normálně dlouhá, mírně chladná až mírně suchá zima s normálně krátkou sněhovou pokrývkou. Nejvyšší místa Bílých Karpat s výškou nad 800 m mají CH7 s velmi krátkým mírně chladným a vlhkým létem, přechodné období je dlouhé, dlouhá, mírně vlhká zima s dlouho trvající sněhovou pokrývkou (QUITT 1971).

4.2.5 Biogeografické poměry

Biogeograficky náleží oblast do Karpatské podprovincie. Do území zasahují tři bioregiony, Hlucký v centrální části Uherskobrodsko a na západě území, při hranici se Slovenskou republikou je to Bělokarpatký a Zlínský bioregion zaujímá část území od Uherského Brodu severním směrem (Biogeografické regiony České republiky, 1 : 500 000).

Hlucký bioregion zabírá jižní část geomorfologického celku Vizovická vrchovina. Rostlinný a živočišný svět je v přechodném stavu, v zalesněných oblastech má charakter karpatského předhůří, v bezlesých oblastech panonský. Biota je převážně 2. bukovo-dubový a 3. dubovo-bukový vegetační stupeň s dubohabřinami a s ostrůvky teplomilných doubrav. Vegetace je bohatá, typická jsou luční společenstva se značnou biodiverzitou. Ve volné krajině dnes převažuje orná půda, fragmentované louky, lesy rozmanitých druhů a zachované celky smíšených doubrav.

Bělokarpatký bioregion leží na hranici Moravy se Slovenskem a zabírá geomorfologický celek Bílé Karpaty. Pro bioregion je příznačné pohoří s převažujícím vápenitým flyšem s vegetačním stupněm 3. dubovo-bukovým a 4. bukovým. Teplomilná fauna a flóra zasahuje i do vyšších nadmořských výšek. Biodiverzita je značná zvláště u

květnatých luk. Z rostlinstva převažují dubohabřiny a květnaté bučiny. V současné době převažují původní karpatské bučiny, které jsou v rovnováze s kulturními smrčínami. U květnatých luk dochází k částečnému ústupu, orná půda má malý výskyt.

Zlínský bioregion se nachází na geomorfologickém celku Vizovická vrchovina. Tvoří jej nevápenitý flyš vrchovin. Vegetace je složená z ochuzené bioty 3. a 4. stupně bukového lesa s výskytem dubohabrových hájů a květnatých bučin. Při okrajích bioregionu jsou teplejší oblasti. Pro současný Zlínský bioregion jsou charakteristické smíšené lesy se značným podílem nepůvodních porostů smrku a borovice. Poměrně hojně je využívání středně vlhkých pastvin (Culek 1996).

5 CHRÁNĚNÁ ÚZEMÍ A DALŠÍ OBJEKTY OCHRANY PŘÍRODY NA UHERSKOBRODSKU

5.1 *Ochrana přírody a krajiny v České republice*

Územní ochrana je zajištěna především sítí zvláště chráněných území (ZCHÚ). Tato území se dělí na velkoplošná chráněná území a maloplošná chráněná území. Do kategorie velkoplošných ZCHÚ řadíme národní parky (NP) a chráněné krajinné oblasti (CHKO). Tyto kategorie mají vlastní správu. Do maloplošných ZCHÚ se řadí národní přírodní rezervace (NPR) a národní přírodní památka (NPP), u kterých je správou pověřena Agentura ochrany přírody a krajiny, dále přírodní rezervace (PR) a přírodní památka (PP), jejichž správou jsou pověřeny příslušné pověřené obecní úřady. Velkoplošná chráněná území a národní kategorie maloplošných ZCHÚ jsou vyhlášeny MŽP, ostatní kategorie vyhláší pověřené obecní úřady (POU).

Zákon dále vymezuje tzv. obecnou ochranu přírody a krajiny, do které náleží těchto 6 kategorií: přírodní parky, přechodně chráněné plochy, ochrana dřevin rostoucích mimo les, jeskyně a paleontologická naleziště, územní systém ekologické stability a významné krajinné prvky (Zákon 114/1992 Sb.).

Česká republika si prošla poměrně dlouhou dobou poškozování životního prostředí činnostmi hospodářství – průmyslem, těžbou nerostných surovin, nezákonným zřizováním skládek. Intenzivní zemědělská činnost však částečně ochránila přírodu před značnou devastací. příp. poškozené oblasti se mohou rekultivovat. Smyslem ochrany přírody a krajiny je snaha o zlepšení ekologické stability krajiny, především pak na přírodní a přírodě blízké ekosystémy. Legislativní rámec je dán zákonem č. 114/1993 Sb., o ochraně přírody a krajiny, jeho prováděcí vyhláškou č. 395/1992 Sb. a dalšími předpisy. Tento zákon a předpisy vydané k jeho provádění jsou zvláštními předpisy ve vztahu k zákonům o lesích, vodách, územním plánování a stavebním řádu, o ochraně nerostného bohatství, zemědělského půdního fondu, myslivosti a rybářství, což v praxi znamená, že bez souhlasu orgánu ochrany přírody nelze vydat povolení ke stavební činnosti v krajině, k větším zásahům do lesů, vod v krajině, k zásahu do zemědělského půdního fondu, k těžbě nerostů, myslivosti a rybářství (PRIMACK a kol. 2001).

5.2 Chráněná území na Uherskobrodsku

5.2.1 CHKO Bílé Karpaty

Základní údaje o CHKO Bílé Karpaty

Název:	Chráněná krajinná oblast Bílé Karpaty
Okresy:	Hodonín, Uherské Hradiště, Zlín, Vsetín
Rozloha:	746,6 km ²
Zeměpisná orientace:	48°48'45" - 49°10'11" N, 17°15'44" a 18°13'47" E
Nadmořská výška:	Velká Javořina 970 m. n. m. – Petrov 170 m. n. m.
Vyhlášení:	vyhláška MŽP ČR č. 17644 / 1980 Sb., od 18. 10. 1996 biosferická rezervace

Na moravsko-slovenských hranicích byla zřízena Chráněná krajinná oblast Bílé Karpaty, která navazuje na slovenskou CHKO Biele Karpaty. Ty rozdělují státní hranice na ústředním hřbetu. CHKO Bílé Karpaty byla vyhlášena Ministerstvem kultury ČSR č. j. 17644/80 dne 3. listopadu 1980. Je řazena do velkoplošných chráněných území, o celkové rozloze 746,6 km². V geografických souřadnicích spadá pod východní délky 17°15'44" a 18°13'47" a severní šířky 48°48'45" a 49°10'11", rozprostírá se tedy od obce Sodoměřice po Nedašovu Lhotu. Do oblasti CHKO Bílé Karpaty zasahují i maloplošná chráněná území, 5 národních přírodních rezervací, 1 národní přírodní památka, 16 přírodních rezervací a 30 přírodních památek. Maloplošná chráněná území leží v CHKO Bílé Karpaty. V zájmovém území jsou tyto *přírodní památky* – Bahulské jamy, Cestiska, Dubiny, Grun, Horní louky, Hrnčárky, Chmelinec, lom Rasová, Mechnáčky, Mravenčí louka, Nové louky, Pod Hribovňou, Sviní hnízdo, U zvonice, Uvezené, V Krátkých, Vápenky, Za lesem, Záhumenice, Žleb, *přírodní rezervace* – Dolnoněmčanské louky, Drahy, Hutě, Javořina, Nová hora, Pod Žižkovským vrchem, Ve Vlčí a *národní přírodní rezervace* – Javořina, Porážky.

Z geomorfologického hlediska Bílé Karpaty tvoří podcelky Javorinská vrchovina, Straňanská kotlina, Lopenická hornatina a Chmelovská hornatina. Podloží je tvořeno magurským flyšovým příkrovem, střídající vrstvy jílovců a pískovců, pro který jsou typické sesuvy. Nejvyšším bodem Bílých Karpat je Velká Javořina (970 m) v Javořinském Hřbetu, naopak nejnižším místem je Petrov (170 m), ostatními

významnými vrcholy jsou Chmelová (925 m), Lopeník (911 m), Javorník (739 m) a Žalostina (621 m). Dominantní erodující vodní toky (Klanečnice, Bošáčka, Drietomica) rozčlenily území na jednotlivé celky směřující do údolí řeky Váh. V Bílých Karpatech pramení Olšava, Okluka, Velička, Myjava a Klanečnice. V dávné historii došlo ke značnému kácení lesů, které dalo podnět ke vzniku rozsáhlých ploch s květnatými loukami s občasným výskytem dřevin, je zde velké zastoupení kriticky ohrožených druhů. Díky tomu patří Bílé Karpaty ke vzácným evropským lučním biotopům se zástupci čeledi vstavačovité (*Orchidaceae*) (MACKOVČIN a kol. 2002).

5.2.2 Maloplošná zvláště chráněná území v CHKO Bílé Karpaty

Přírodní památka Bahulské jamy

Katastrální území: Horní Němčí

Výměra: 14,09 ha

Vyhlášeno: 1982

Soustava luk Lesná mající hodnotu pouze z hlediska krajinného rázu, jelikož v minulosti došlo k poškození vlivem značného hnojení (MACKOVČIN a kol. 2002).

Přírodní památka Cestiska

Katastrální území: Březová

Výměra: 2,98 ha

Vyhlášeno: 1995

Původně zde byly pastviny rozprostřené na jižním svahu, v současnosti jsou to louky. Podklad tvoří skeletové půdy, na nichž je závislé množství vzácných živočichů, zvláště pavouků (MACKOVČIN a kol. 2002).

Přírodní rezervace Dolnoněmčanské louky

Katastrální území: Slavkov

Výměra: 28,81 ha

Vyhlášeno: 1982

Přírodní rezervace spadající do k. ú. Slavkova, vyhlášení roku 1982, výměra 28,81 ha.

Jedná se o zachovalé fragmenty luk, které byly původně součástí lučního komplexu Lesná. V dnešní době louky vytvářejí souvislé území zaklíněné mezi lesními porosty. Dolnoněmčanské louky jsou každým rokem sečeny (MACKOVČIN a kol. 2002).

Přírodní rezervace Drahy

Katastrální území: Horní Němčí

Výměra: 15,07 ha

Vyhlášeno: 1982

Původně pastviny sestávající se ze společenstev travin a bylin teplomilného charakteru. Vzácnými rostlinami, které mají v Bílých Karpatech ojedinělý výskyt pouze na Drahách, je kozinec dánský (*Astragalus danicus*) a hořec křížatý (*Gentiana cruciata*). Z fauny zde žije převážně teplomilný hmyz (MACKOVČIN a kol. 2002).

Přírodní památka Dubiny

Katastrální území: Březová

Výměra: 1,36 ha

Vyhlášeno: 1995

V Dubinách se nacházejí květnaté louky, které jsou typickým znakem Bílých Karpat. Na loukách jsou rozptýleny dřevnaté porosty. Místy se objevují i mokřady. V současné době je celá plocha přírodní památky pravidelně kosena (MACKOVČIN a kol. 2002).

Přírodní památka Grun

Katastrální území: Lopeník

Výměra: 3,5 ha

Vyhlášeno: 1982

Severozápadně od obce Lopeník se nachází ve svahu mezofilní a mokřadní louky, na kterých rostou ohrožené druhy rostlin, např. prstnatec bezový (*Dactylorhiza sambucina*) a prstnatec májový (*Dactylorhiza majalis*) (MACKOVČIN a kol. 2002).

Přírodní rezervace Horní louky

Katastrální území: Suchá Loz

Výměra: 6,29 ha

Vyhlášeno: 1982

Fragmentsy pastvin, květnatých luk a mokřadů s menšími komplexy lesíků ležící na Studeném vrchu (646 m). V přírodní rezervaci se vyskytuje pestrá škála motýlů (MACKOVČIN a kol. 2002).

Přírodní památka Hrnčárky

Katastrální území: Strání

Výměra: 4,04 ha

Vyhlášeno: 1995

Přírodní památka ležící 1,5 km západně od Strání v blízkosti vodní nádrže Žabka se vyznačuje výskytem květnaté louky a mokřadu. Vzácná je květena ohrožených druhů (MACKOVČIN a kol. 2002).

Přírodní rezervace Hutě

Katastrální území: Žitková

Výměra: 12,22 ha

Vyhlášeno: 1982

Hutě jsou lokalizovány na Vlčím vrchu (632 m) v oblasti tzv. Moravských Kopic. Pro tuto pestrou přírodní rezervaci jsou typické louky s teplomilným i podhorským charakterem, pastviny a lesíky (MACKOVČIN a kol. 2002).

Přírodní památka Chmelinec

Katastrální území: Vyškovec

Výměra: 2,76 ha

Vyhlášeno: 1982

Louky s mokřady rozprostírající se v povodí vodního toku Drietomice. Nejrozšířenějším rostlinným druhem je pcháč potoční (*Cirsium rivulare*). Louky jsou v současnosti částečně koseny (MACKOVČIN a kol. 2002).

Národní přírodní rezervace Javořina

Katastrální území: Strání

Výměra: 79,29 ha

Vyhlášeno: 1951

Les a společenstvo luk nejvyšší polohy Bílých Karpat (970 m). Les má charakter několika typů lesního porostu. V nejnižších partiích to jsou květnaté bučiny. Nečastějšími druhy stromů je buk lesní (*Fagus sylvatica*), jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*) a javor klen (*Acer pseudoplatanus*) (MACKOVČIN a kol. 2002).

Přírodní rezervace Javořina

Katastrální území: Strání

Výměra: 27,7 ha

Vyhlášeno: 1993

Lesní vegetací spojená s národní přírodní rezervací Javořina. Rozprostírá se na hřebenu Bílých Karpat. Přírodní rezervace je pralesovitého typu (MACKOVČIN a kol. 2002).

Přírodní památka Lom Rasová

Katastrální území: Komňa

Výměra: 4,43 ha

Vyhlášeno: 1982

Původní pískovcový lom s jezírkem. Podmínkou registrace byl výskyt obojživelníků. Po výsadbě ryb byly jejich životní možnosti výrazně potlačeny (MACKOVČIN a kol. 2002).

Přírodní památka Mechnáčky

Katastrální území: Strání

Výměra: 9,65 ha

Vyhlášeno: 1982

Nachází se nad údolím Svinárského potoka. Výskyt květnatých luk s mokřady. Ve vlhkých místech přírodní památky roste vzácný prstnatec pleťový (*Dactylorhiza incarnata*) (MACKOVČIN a kol. 2002).

Přírodní památka Mravenčí louka

Katastrální území: Vápenice

Výměra: 15,35 ha

Vyhlášeno: 1982

Louky, pastviny a křoviny nacházející se nad korytem vodního toku Krátkovského potoka. Podnětem registrace byl výskyt ohrožených druhů rostlin. Byl zde prokázán výskyt 260 druhů cévnatých rostlin (MACKOVČIN a kol. 2002).

Přírodní rezervace Nová hora

Katastrální území: Strání

Výměra: 29,61 ha

Vyhlášeno: 1982

Pestrý a členitý reliéf podél vodního toku Klanečnice na Nové hoře (552 m) s loukami, lesíky, sady, mokřady a křovinami. Rezervace byla původně součástí pravidelně sečených luk, ale v 70. letech došlo k jejímu zemědělskému využití (MACKOVČIN a kol. 2002).

Přírodní památka Nové louky

Katastrální území: Korytná

Výměra: 12,95 ha

Vyhlášeno: 1982

Nové louky se nacházejí nedaleko silnice spojující obce Korytná a Strání. Jedná se o fragmenty lučních společenstev. Přestože docházelo v 70. letech ke značnému obohacování živinami zemědělskou činností, mnoho druhů se zachovalo (MACKOVČIN a kol. 2002).

Přírodní památka Pod Hřibovňou

Katastrální území: Vyškovec

Výměra: 6,64 ha

Vyhlášeno: 1982

Louky ve svahu Hřibovňa (650 m) s množstvím chráněných a ohrožených druhů. Louky na příkrém terénu jsou v současnosti udržovány každoročním kosením (MACKOVČIN a kol. 2002).

Přírodní rezervace Pod Žitkovským vrchem

Katastrální území: Žitková

Výměra: 16,05 ha

Vyhlášeno: 1982

Severně od obce Žitková se na svahu Žitkovského vrchu (669 m) rozprostírají malé lesíky na původních pastvinách. Jedná se o krajinářsky velmi významnou lokalitu. Pestrý výskyt vlhkomilného i suchomilného porostu (MACKOVČIN a kol. 2002).

Národní přírodní rezervace Porážky

Katastrální území: Slavkov

Výměra: 49,76 ha

Vyhlášeno: 1987

Rozsáhlé komplexy luk s výskytem samostatně rostoucích statných dubů. Všivec statný (*Pedicularis exaltata*) se v České republice vyskytuje pouze v této lokalitě (MACKOVČIN a kol. 2002).

Přírodní památka Sviní hnízdo

Katastrální území: Strání

Výměra: 5,34 ha

Vyhlášeno: 1991

Dvě části lesa vzdálené 1,5 km od obce Vápenky. Rozmanité lesní porosty typické pro centrální oblasti Bílých Karpat (MACKOVČIN a kol. 2002).

Přírodní památka U zvonice

Katastrální území: Lopeník

Výměra: 1,27 ha

Vyhlášeno: 1982

Ve velmi dobrém stavu zachované pastvinaté louky vzdálené 1,5 km od Malého Lopeníku (881 m). V současnosti je přírodní památka každoročně kosena (MACKOVČIN a kol. 2002).

Přírodní památka Uvezené

Katastrální území: Strání

Výměra: 14,39 ha

Vyhlášeno: 1991

Lokalita zůstala poměrně zachovalá díky sesuvnému flyšovému podkladu. Smíšený les s bohatou pestrostí dřevnatých porostů, typické karpatské dubohabřiny (MACKOVČIN a kol. 2002).

Přírodní památka Vápenky

Katastrální území: Strání

Výměra: 10,60 ha

Vyhlášeno: 1991

Pro Bílé Karpaty jsou typické dubové bučiny. Ze zástupců vegetace to jsou dub zimní, modřín opadavý, smrk ztepilý a javor klen (MACKOVČIN a kol. 2002).

Přírodní rezervace Ve Vlčí

Katastrální území: Vyškovec

Výměra: 21,68 ha

Vyhlášeno: 1982

Rezervace leží na hřbetu Lopenické hornatiny. Na poměrně svahovitém terénu se vyskytují pastviny s rozptýlenými lesíky (MACKOVČIN a kol. 2002).

Přírodní památka Za lesem

Katastrální území: Horní Němčí

Výměra: 1,22 ha

Vyhlášeno: 1982

Příčinou ochrany luk na svahu Lesná (696 m) je ojedinělý výskyt šafránu bělokvětého (*Crocus albiflorus*) v CHKO Bílé Karpaty (MACKOVČIN a kol. 2002).

Přírodní památka Záhumenice

Katastrální území: Strání

Výměra: 11,00 ha

Vyhlášeno: 1982

Louky ve svahu spadajícího do koryta Klanečnice. Unikátem je zde rostoucí hrachor panonský (*Lathyrus pannonicus*), jediný výskyt v České republice (MACKOVČIN a kol. 2002).

Přírodní památka Žleb

Katastrální území: Hostětín

Výměra: 6,77 ha

Vyhlášeno: 1982

Louka vklíněná do dubohabrového lesa. Květnatá louka s výskytem kriticky ohrožené mochny malokvěté (*Potentilla micrantha*) (MACKOVČIN a kol. 2002).

5.2.3 Maloplošná zvláště chráněná území mimo CHKO Bílé Karpaty

Přírodní rezervace Kovářův žleb

Přírodní rezervace Kovářův žleb byla zřízena Vyhláškou MŠVU (Ministerstvo školství, vědy a umění) roku 1956 o výměře 7,25 ha. Kovářův žleb se nachází na katastrálním území obce Vlčnov, v její severní části. Přírodní rezervace leží v nadmořské výšce 240–300 metrů.

Květnaté louky a extenzivní ovocné sady s teplomilnými rostlinnými a živočišnými společenstvy. Kovářův žleb je ukázkou historické kulturní krajiny vytvořené citlivým hospodařením.

Území bylo nejdříve využíváno jako pastviny, později jako ovocné sady a jednosečné louky. Vzhledem k nepřístupnosti nebylo nikdy zasaženo chemizací a jinými intenzifikačními snahami. Nálet dřevin, který se rozšířil i do dříve kosených ploch, bude postupně odstraněn a bude obnoveno obhospodařování nelesních společenstev. Území ohrožují záměry výstavby rekreačních chat (MACKOVČIN a kol. 2002).

Přírodní rezervace Rovná hora

Přírodní rezervace Rovná hora (rozloha 12,27 ha) se nachází severně od Lhotky (ve vzdálenosti asi 1,3 km), která je součástí obce Hradčovice. Pro Rovnou horu jsou typické prudší svahy v nadmořské výšce 250–340 m. Přírodní rezervací byla vyhlášena roku 1998. Pro tuto lokalitu je vzácný výskyt bezobratlých, hlavně motýlů.

Geologickým podkladem Rovné hory jsou paleogenní sedimenty magurského flyše, patřící do vsetínské vrstvy. Na povrchu flyše se nacházejí spraše, případně sprašové hlíny. Napříč přírodní rezervací se táhne mírně zvlněná terénní deprese.

Tyto louky a pastviny v předešlých letech sloužily ke kosení, avšak v průběhu kolektivizace byly pozemky převedeny do vlastnictví státu. Posledních několik let není oblast ovlivňována činností člověka, a proto je ve značné míře zarostená dřevinami. Díky jejímu těžko přístupnému terénu nebyla nikdy ovlivněna chemizací.

Vegetační kryt je tvořen zástupci teplomilných luk, jako je sveřep vzpřímený (*Bromus erectus*) a ožanka salamandra (*Teucrium chamaedrys*). Mezi keřovitými porosty jsou ptačí zob obecný (*Ligustrum Bulhare*), slivoň trnkovitá (*Prunus spinosa*), hloh (*Crataegus sp.*) a růže (*Rosa sp.*).

Do fauny přírodní rezervace patří modrásek hnědoskvrnný (*Polyommatus daphnis*) a modrásek podobný (*Plebeius argyrognomon*). K dalším významným bezobratlým se řadí kudlanka nábožná (*Mantis religiosa*) a křížák pruhovaný (*Argiope bruennichii*) (MACKOVČIN a kol. 2002).

Přírodní památka Terasy-Vinohradné

Terasy-Vinohradné se nacházejí asi 0,5 km severovýchodně od Drslavic. Přírodní památkou ji prohlásilo MŠVU roku 1991. V okrese Uherské Hradiště se řadí mezi místa, kde se vyskytují chráněné a ohrožené druhy rostlin a živočichů na ploše 7,33 ha. Původně zde byly terasy se sady, které vytlačily dřevinné porosty.

Z květeny se zde vyskytují převážně heliofyty, např. hořec křížatý (*Gentiana cruciata*), čestec (rozrazil) vstavačovitý (*Pseudolysimachion orchideum*) a kozinec cizrnovitý (*Astragalus cicer*). Rozsáhlá část této přírodní památky je zarostlá keři ptačího zobu obecného (*Ligustrum vulgare*), slivoní trnitou (*Prunus spinosa*), svídou krvavou (*Swida sanguinea*), hlohem (*Crataegus sp.*) a trnovníkem akátem (*Robinia pseudacacia*).

Lokalita je významná výskytem nejvzácnějších druhů hmyzu na Uherskohradištsku, mezi něž patří modrásek hořcový (*Maculinea alcon*), okáč voňavkový (*Brintesia circe*), ohniváček černočárny (*Lycena dispar*), otakárek fenyklový (*Papilio machaon*) a kudlanka nábožná (*Mantis religiosa*) (MACKOVČIN a kol. 2002).

Přírodní rezervace Vlčnovský háj

Přírodní rezervace s přirozenou dubohabřinou, kterou obklopují polní kultury. Lokalizace je vymezena ve směru jihovýchodně od obce Vlčnov v nadmořské výšce 280–350 m, Vlčnovský háj byl vyhlášen v roce 1955 za chráněný o celkové výměře 29,86 ha.

Z geologického hlediska je podklad tvořen račanskou a bystrickou jednotkou zlínského souvrství a zčásti též magurským flyšem, ve kterém se střídají vrstvy jílovců a pískovců. Místy se mohou vyskytovat spraše. Převážná část půd je tvořena úrodnou černozemí.

Z rostlin jsou zde zastoupeny převážně dubohabřiny typické pro Karpaty, jako je dub letní (*Quercus robur*), dub zimní (*Quercus petraea*), habr obecný (*Carpinus betulus*), dále lípa malolistá (*Tilia cordata*) a jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*). Ze zástupců bylin

to je prvosenka jarní (*Primula veris*), plicník lékařský (*Pulmonaria officinalis*), vstavač bledý (*Orchis palens*), lilie zlatohlávek (*Lilium martagon*). Do stromového společenstva zasahuje malá louka, na které roste vstavač mužský (*Orchis mascula*). V dřívějších dobách byl po okraji lesa prokázán výskyt volovce vrbolistého (*Bupthalmum salicifolium*) (MACKOVČIN a kol. 2002).

Mezi vyskytující se zvířenu se řadí strakapoud velký (*Dendrocopus major*) a datel černý (*Dryocopus martius*) (MACKOVČIN a kol. 2002).

Přírodní rezervace Vrchové

Původně se jednalo o ovocné sady. Dnešní velikost přírodní rezervace odpovídá 25,11 ha vzdálených cca 1,7 km od Drslavic. Vrchové-Chrástě, v nadmořské výšce 219–225 m, bylo za chráněné území vyhlášeno roku 1991. Z ekologického hlediska se jedná o společenstva travin a bylin s vzácnými druhy rostlin a bezobratlých organismů.

Geologický podklad se skládá z račanské jednotky magurského flyše a vsetínské vrstvy zlínského souvrství.

Vrchové-Chrástě, původně extenzivní sady ovoce, jsou dlouhou dobu bez obhospodařování, což zapříčinilo rozšíření lesního porostu po okrajích přírodní rezervace s výskytem slivoně trnité – trnky (*Prunus spinosa*) a hlohu (*Crataegus sp.*). V centrální části lokality, kde se stromy vyskytují jen místy, jsou pro PR typické teplomilné oblasti luk s bylinami – válečka praporčitá (*Brachypodium pinnatum*), hořec křížatý (*Gentiana cruciata*), len tenkolistý (*Linum tenuifolium*) a čestec (rozrazil) vstavačovitý (*Pseudolysimachion orchideum*).

Prokázáný výskyt vzácných druhů motýlů a brouků. Hojné množství roháče obecného (*Lucanus servus*), tesaříka piluna (*Prionus coriarius*) a krasce třešňového (*Anthaxia candens*). Zastoupení motýlů je prezentováno zástupci ohniváčka černošatého (*Lycaena dospar*), otakárka fenyklového (*Papilio machaon*) a modráška hořcového (*Maculinea alcon*).

V současnosti probíhá rekultivace luk a byla zahájena výsadba původních ovocných dřevin (MACKOVČIN a kol. 2002).

Přírodní park Prakšická vrchovina

Přírodní park o rozloze 44,825 km² byl zaregistrován roku 1999. Leží mezi městy Uherské Hradiště a Uherský Brod na pravé straně břehu vodního toku Olšavy protékající

zájmovým územím. Víceúčelově využívaná Prakšická vrchovina je tvořena poli, sady a loukami, které přírodnímu parku dávají charakteristický vzhled. Tyto biotopy jsou tvořeny rozmanitými druhy bezobratlých živočichů, mezi něž patří zhruba čtyřicet zvláště chráněných druhů, především motýlů.

Geologickým podkladem jsou opět, jako ve většině případů této oblasti, vsetínské vrstvy zlínského souvrství račanské jednotky magurského flyše, tvořeného vápnyými jílovci a pískovci. Půdní profil tvoří hlavně kambiem a hnědozem typická.

Prakšická vrchovina je kromě Bílých Karpat nejrozsáhlejším objektem ochrany přírody Uherskobrodsko, nacházející se v severozápadní části zájmového území. Do přírodního parku spadají další tři přírodní rezervace – Rovná hora, Terasy-Vinohradné, Vrchové a jeden významný krajinný prvek – Oskerušový sad (MACKOVČIN a kol. 2002).

5.3 Významné krajinné prvky

Tento krajinný útvar je definován podle zákona jako ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny, která utváří její typický vzhled nebo přispívá k udržení stability. Mohou jimi být různé krajinné prvky, např. lesy, rašeliniště, jezera, údolní nivy, mokřady, remízy, meze nebo různé skalní útvary. Dále to mohou být cenné plochy porostů sídelních útvarů, včetně historických zahrad a parků. Významné krajinné prvky (dále VKP) jsou vyhlášovány a registrovány podle zákona 114/1992 Sb. pověřenými obecními úřady. VKP je dovoleno využívat pouze tak, aby nebyla narušena jejich struktura a nebyla oslabena jejich stabilizační funkce v krajině (ZÁKON Č. 114/1992 SB., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů).

Havřícká cihelna

Lokalita Havřícká cihelna se nachází v k. ú. Havřice. Jako významný krajinný prvek bylo území registrováno 23. 5. 2003, jeho výměra je 3,3901 ha.

V tomto prostoru byla před několika lety zastavena těžba cihlářské hlíny. V současnosti je převážná část dobývacího prostoru zaplavena vodou, která vytváří jezírko, jenž je spolu s okolními porosty keřů a stromů domovem živočichů, a to i zvláště chráněných druhů dle vyhlášky č. 395/1992, kterou se provádějí některá ustanovení § 6 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.

Na základě ornitologického pozorování byl zjištěn výskyt ptáků, jako je ledňáček říční (*Alcedo atthis*), rákosník velký (*Acrocephalus arundinaceus*), rákosník proužkovaný (*Acrocephalus schoenobaenus*), moták pochop (*Circus aeruginosus*), čírka

modrá (*Anas querquedula*), slípka zelenonohá (*Gallinula chloropus*), pisík obecný (*Actitis hypoleucos*), kulík říční (*Charadrius dubius*), slavík obecný (*Luscinia megarhynchos*), koroptev polní (*Perdix perdix*). Ve vodním prostředí jezírka žijí obojživelní živočichové, skokan zelený (*Pelophylax esculentus*), skokan skřehotavý (*Pelophylax ridibundus*), ropucha obecná (*Bufo bufo*), ropucha zelená (*Bufo viridis*) a rosnička zelená (*Hyla arborea*). Z vodních rostlin jsou to druhy, které se řadí do Červeného seznamu cévnatých rostlin ČR, např. orobinec sítinovitý (*Typha laxmannii* Lep.) a skřípinec dvoublizný (*Schoenoplectus tabernaemontani*).

Havřícká cihelna je součástí krajiny, která se významně podílí na udržení její stability, kde hnízdí zvláště chráněných druhů ptáků a obojživelníků a výskyt ohrožených druhů rostlin (VYHLÁŠKA MĚSTSKÉHO ÚŘADU UHERSKÝ BROD 2004).

Hlaviny

Významný krajinný prvek Hlaviny je lokalizován v k. ú. Vlčnov. Zaregistrován byl dne 22. 1. 2001 na rozloze 0,8624 ha.

Hlavní kritériem registrace byly zbytky původní flóry Vlčnovska, a to hlavně výskyt vstavače mužského (*Orchis mascula*). Jedná se o oblast terénních sesuvů.

Dle informací pamětníků byl v této oblasti zaznamenán v období na počátku sedmdesátých let výskyt luk a třešňových sadů, které byly degradovány JZD Vlčnov (VYHLÁŠKA MĚSTSKÉHO ÚŘADU UHERSKÝ BROD 2001).

Hradčovice-východ

Okresní úřad v Uherském Hradišti zaregistroval 22. 1. 2001 oblast Hradčovice-východ jako významný krajinný prvek o celkové ploše 5,56 ha s lokalizací v k. ú. Šumice.

Hlavním opodstatněním registrace byl výskyt poměrně vzácné stepní květeny, mezi její druhy patří oman mečolistý (*Inula ensifolia*), hadí mord nachový (*Scorzonera purpurea*), modřenec chocholatý (*Muscari comosum*). Před nedávnem zde rostly i zástupci vstavačovitých (*Orchidaceae*) – vstavač vojenský (*Orchis militaris*), vstavač mužský (*Orchis mascula*) a vstavač bledý (*Orchis pallens*) (VYHLÁŠKA MĚSTSKÉHO ÚŘADU UHERSKÝ BROD 2001).

Hradčovce-západ

Orgán ochrany přírody a krajiny se rozhodl dne 22. 1. 2001 zaregistrovat Hradčovce-západ jako významný krajinný prvek o celkové výměře 0,7703 ha v k. ú. Šumice.

Pro lokalitu jsou charakteristické zbytky původních rozsáhlejších stepních pastvin, ze kterých byly v roce 2000 odstraněny náletové dřeviny hlohu, trnky, šípku aj. K významné vegetaci taktéž patří pozůstatky stepní květeny, jako např. čilimník nízký (*Chamaecytisus supinus*), čilimník černající (*Cytisus nigricans*), ožanka salamandra (*Teucrium chamaedrys*), hadí mord nachový (*Scorzonera purpurea*) a kriticky ohrožený snědek kulatoplodý (*Ornithogalum pyrenaicum*) (VYHLÁŠKA MĚSTSKÉHO ÚŘADU UHERSKÝ BROD 2001).

Rybník Machalák

Rybník Machalák, o rozloze 0,2430 ha v k. ú. Drlavice, byl orgánem ochrany přírody a krajiny dne 15. 10. 2003 zaregistrován jako významný krajinný prvek.

Příčinou ustanovení VKP bylo rozmnožování značného množství obojživelníků. Oblast je také významná svým charakterem zadržování vody v krajině (VYHLÁŠKA MĚSTSKÉHO ÚŘADU UHERSKÝ BROD 2003).

Oskerušový sad

Oskerušový sad o výměře cca 2,1078 ha je lokalizován v k. ú. Drslavice, který byl zaregistrován jako VKP 22. 2. 2005. Sad je součástí ochranného pásma Přírodní památky Terasy.

Odůvodněním registrace je, že oblast se nachází na území intenzivně zemědělsky využívané krajiny s nízkou pravděpodobností přežívání rostlin a živočichů, kteří se zde vyskytují. Zároveň jsou často negativně postihovány působením větrné a vodní eroze. Pronajímatelem Oskerušového sadu je Výzkumný ústav lesního hospodářství a myslivosti, výzkumná stanice Uherské Hradiště, který sídlí v Kunovicích. Ten zde provádí pravidelné kosení na jaře a na podzim a provádí udržování plotu po okraji VKP.

Původní pastviny patřící obci, které byly ještě před 20 lety intenzivně zemědělsky obdělávány, jsou v současnosti zatravněnou lokalitou udržovanou mulčováním. Jedná se o sad osázený jeřábem oskeruše (*Sorbus domestica*) a jeřábkem břekou (*Sorbus torminalis*) (VYHLÁŠKA MĚSTSKÉHO ÚŘADU UHERSKÝ BROD 2005).

Mokřad u Slováckých strojů

Výměra mokřadů je 2,5372 ha, registrace proběhla 19. 3. 2002. Nachází se na k. ú. Uherský Brod.

Základní charakteristikou VKP je výskyt mokřadních porostů orobinců a ostřic. Již dlouhou řadu let je lokalita bez hospodářského zásahu. Mokřadní společenstva patří mezi nejohroženější oblasti. S nimi je úzce spjat život zvláště chráněných druhů ptáků, např. moták pochop (*Circus aeruginosus*), strnad rákosní (*Emberiza schoeniclus*), rákosník obecný (*Acrocephalus scirpaceus*) a ze zástupců obojživelných živočichů ropucha obecná (*Bufo bufo*) (VYHLÁŠKA MĚSTSKÉHO ÚŘADU UHERSKÝ BROD 2003).

Škrlovecký rybník

Škrlovecký rybník o celkové ploše cca 1,2429 ha leží v k. ú. Uherský Brod. Do seznamu významných krajinných prvků byl zaregistrován 1. 10. 2003. Jeho součástí jsou břehy horního rybníka a část úseku vodního toku, který byl původně mlýnským náhonem.

Rybník je zčásti porostlý vodními rostlinami, na pobřeží rostou keře a stromy. Celá tato vegetace je domovem obojživelníků a hnízdišť ptáků, ke kterým patří i chráněné druhy (VYHLÁŠKA MĚSTSKÉHO ÚŘADU UHERSKÝ BROD 2003).

Údolí Bánovského potoka

Výměra Bánovského potoka tvoří 6,3794 ha a leží v k. ú. Šumice. Původně to byla lokalita se stálým vodním tokem, který obklopovaly mokřadní louky porostlé vrbou křehkou (*Salix fragilis*). Obecně k nejvíce ohroženým společenstvům patří mokřadní ekosystémy (VYHLÁŠKA MĚSTSKÉHO ÚŘADU UHERSKÝ BROD 2001).

Vlčnovské cesty

Vlčnovské cesty se nacházejí na hranici k. ú. Uherský Brod a Havříce. Původně se jednalo o komunikaci propojující Uherský Brod s Vlčnovem. Po stavbě nového obchvatu přestala tato silnice fungovat. V současnosti je plocha zarostlá travnatými porosty, při okrajích se nacházejí ovocné dřeviny. Okolí významného krajinného prvku je intenzivně zemědělsky ovlivňováno a je vystaveno větrné a vodní erozi půdy. Žijí zde chráněné druhy živočichů (VYHLÁŠKA MĚSTSKÉHO ÚŘADU UHERSKÝ BROD 2003).

Záhumenice

Orgán pro ochranu přírody a krajiny zaregistroval dne 15. 10. 2003 lokalitu Záhumenice jako VKP na celkové ploše 2,8599 ha ležící v k. ú. Maršov.

V obci Maršov jsou značné a časté půdní sesuvy, celkový terén je poměrně nepravidelný. Lokalita je situovaná ve svahu s jihozápadní orientací. Pozemek ze 2/3 pokrývají lesními dřeviny a keře, které sem byly zaneseny z nedalekého lesa, jako je dub, habr, třešň ptačí, olše lepkavá, bříza, javor babyka, vrba křehká, lípa, hloh, trnka a růže. Zbylou 1/3 tvoří původní starší ovocné sady jabloní, třešní a švestky. Nejjižnější oblast svahu je porostena listnatými stromy olše, dubu a habru (VYHLÁŠKA MĚSTSKÉHO ÚŘADU UHERSKÝ BROD 2003).

5.4 Prostorové vyjádření chráněných území

Z množství, velikosti rozlohy a rozmístění jednotlivých chráněných prvků lze vyvodit, že v zájmovém území je předmětem ochrany pestrá škála objektů zahrnující, kromě národního parku a národní přírodní rezervace, všechny kategorie zvláště chráněných území. Východní a jižní oblast zájmového území je pokryta velkoplošným chráněným územím, na kterém jsou ve vysoké míře rozmístěny maloplošná chráněná území koncentrující se zvláště na východ od obce Strání k hranicím s Jihomoravským krajem. Největší zastoupení má 19 přírodních památek spadajících do území CHKO Bílé Karpaty. Jsou soustředěny převážně v centrální části Bílých Karpat na jihu zájmového území. 7 přírodních rezervací je lokalizováno podél hranice zájmového území. 2 národní přírodní rezervace leží na hranici, první NPR Javořina na se Slovenskou republikou a NPR Porážky s Jihomoravským krajem. Do katastrálního území Strání spadá nejvíce chráněných objektů v celkovém počtu 9 maloplošných území. Mimo území Bílých Karpat není zastoupení chráněných území tak výrazné. V přírodním parku Prakšická vrchovina, která je druhou nejrozsáhlejší chráněnou oblastí po Bílých Karpatech, jsou na jihovýchodní straně v nepatrné blízkosti tři přírodní rezervace – Rovná hora, Terasy-Vinohradní, Vrchové a jeden významný krajinný prvek – Oskerušový sad.

Z množství, velikosti rozlohy a rozmístění jednotlivých chráněných prvků lze vyvodit, že v zájmovém území je předmětem ochrany pestrá škála objektů zahrnující, kromě národního parku a národní přírodní rezervace, všechny kategorie zvláště chráněných území.

6 NAUČNÉ STEZKY

Odbor životního prostředí Krajského úřadu Zlínského kraje se v posledních letech soustředí na tvorbu naučných stezek. Tyto trasy seznamují pěší turisty nebo cyklisty se zajímavostmi dané lokality. Mají vzdělávací charakter reflektující celkovou krajinu, živočišstvo, rostlinstvo a historii území. Na Uherskobrodsku se nachází sedm naučných stezek, které až na jednu výjimku (naučná stezka Hradčovice-Drslavice) procházejí velkoplošným chráněným územím CHKO Bílé Karpaty.

Naučná stezka Bojkovická

Start naučné stezky je na vlakovém nádraží v Bojkovicích. Trasa má 2 okruhy pro pěší turisty i pro cyklisty s 10 vzdělávacími tabulemi. Je určena pro středně náročnou turistiku. Návštěvníky seznamuje s historií Bojkovicka a s místní flórou a faunou. První trasa, dlouhá 16 km, vede obcemi Pitín, Hostětín, Šanov a k pramenům řeky Olšavy. Druhá varianta stezky, dlouhá 24 km, prochází obcí Krhov. Časté jsou nádherné pohledy na hřebeny Bílých Karpat (BĚHULOVÁ a kol. 2007).

Naučná stezka Hradčovice-Drslavice

Stezka, která jako jediná nevede CHKO Bílé Karpaty o délce 5 km s 9 zastaveními. Úvodní panel stezky se nachází v centrální části obce Hradčovice. Vede přírodním parkem Prakšická vrchovina okolo kapličky a studánky. Největší zajímavosti jsou v okolí stezky pozorovatelné na jaře a v létě. Z rostlin jsou to hořec křížatý (*Gentiana cruciata*), růže galská (*Rosa gallica*) a kozinec cizrnový (*Astragalus cicer*), z živočichů je možno spatřit roháče obecného (*Lucanus servus*), tesaříka pilunu (*Prionus co-riarius*) a modráska hořcového (*Maculinea alcon*). Orientaci stezkou určují informační tabule, cesta je zakončena v obci Drslavice (BĚHULOVÁ a kol. 2007).

Naučná stezka Javořinská

Na vlakovém nádraží ve středu Velké nad Veličkou začíná naučná stezka zvedající se do nadmořské výšky 970 m, kde leží Velká Javořina, nejvyšší bod Bílých Karpat na hranici se Slovenskou republikou. Cesta má čtrnáct zastavení a je možno si vybrat ze tří tras, 5 km, 16 km nebo 23 km. Návštěvníky seznamuje s chráněnou krajinou s typickými

květnatými loukami, které byly vytvořeny po rozsáhlém odlesnění. Ve vyšších oblastech vede bukovými lesy. Návštěvníci se zde mohou seznámit s lidovými tradicemi pohraniční oblasti. Cesta je určená pro pěší turistiku i horskou cyklistiku (BĚHULOVÁ a kol. 2007).

Naučná stezka Květná

Cesta tvoří uzavřený okruh, který z části vede podél hranice se Slovenskem. Délka je 7 km s 9 zastaveními. Trasa prochází obcí Strání-Květná, kde je možnost návštěvy sklárny Květná s tradiční výrobou skla. Z jakéhokoli místa naučné stezky jsou krásné pohledy na vrchol Bílých Karpat, Velkou Javořinu (970 m). Naučné tabule se zmiňují o hornáckých lidových tradicích, o zdejším rostlinstvu a živočišstvu. Jedna z tabulí pojednává o ideji bratrských vztahů mezi Čechy a Slováky. Středně náročný terén je vhodný pro pěší i pro cyklisty s horskými koly (BĚHULOVÁ a kol. 2007).

Naučná stezka Lopeník

Pro oblast pod Velkým a Malým Lopeníkem se používá název Moravské Kopanice. V této oblasti probíhá naučná stezka Koprník, která tvoří okruh o délce 7,5 km s osmi zastaveními. První tabule stojí před obecním úřadem obce Koprník a zvedá se do lesů Bílých Karpat. Tabule podávají informace o lidových tradicích a o možnostech zemědělského hospodářství. Louky se zde chlubí krásou orchidejí, např. vstavač kukačka (*Orchis morio*), pětiprstka žežulník (*Gymnadenia conopsea*) nebo srstnatec bezový (*Dactylorhiza sambucina*). V zimě je stezka využívána běžkaři (BĚHULOVÁ a kol. 2007).

Naučná stezka Moravské Kopanice

Okruh dlouhý 11,5 km s odbočkami, dohromady je trasa dlouhá 23 km s celkem 14 zastaveními. První odbočka má cíl v Lokově, druhá v Hutích. Cesta vede přes pole a lesy. Tabule seznamují turisty se zajímavostmi zdejších obyčejů, s tradičními kroji a s životem místních obyvatel. V letních obdobích je možno spatřit na loukách kvetoucí orchideje (BĚHULOVÁ a kol. 2007).

Naučná stezka Okolo Hrozenka

Stezka je vhodná jak pro turistiku, tak pro cyklistiku. Na výběr je ze dvou tras, kratší s 5 zastaveními má délku 5 km a delší 13 km se 7 informačními tabulemi. Po cestě jsou nádherné výhledy do krajiny Moravských Kopic. V květnu a v červnu mohou návštěvníci obdivovat kvetoucí orchideje. Naučné tabule seznamují jak s přírodou, tak se zdejší historií (BĚHULOVÁ a kol. 2007).

7 ZÁVĚR

Cílem práce bylo vytvoření celkového přehledu jednotlivých kategorií chráněných území v obvodu obce s rozšířenou působností Uherský Brod, které jsou registrovány dle zákona 114/1992 Sb.

Na území Uherskobrodsko se nachází chráněná území různých kategorií s odlišnými podmínkami registrace. Nejedná se pouze o flóru a faunu zde se vyskytující, ale také jakým způsobem v současnosti člověk do území zasahuje, snaží se ho chránit a rekultivovat.

Fotografická dokumentace proběhla jen u maloplošných chráněných území (mimo CHKO Bílé Karpaty) a významných krajinných prvků, u kterých byly zhotoveny mapy jednotlivých chráněných objektů a celkové mapy vyjadřující prostorové vymezení chráněných ploch. Mapy byly vytvořeny pomocí softwaru ArcGIS 9.3.

Na Uherskobrodsku je věnována značná pozornost ochraně přírody a krajiny ze strany odborů životního prostředí krajského a městského úřadu a Správy CHKO Bílé Karpaty. Rovněž rekreanti, využívající krajinu k vzdělávání se či odpočinku, se podílí na její ochraně. V současnosti probíhá ve větším měřítku budování cyklistických tras a naučných stezek, které zvyšují návštěvnost této oblasti.

8 SUMMARY

There are totally 7 protected lands areas located in the urban area Uherský Brod. The White Carpathians mountains (Bílé Karpaty) belong to the group of large-area protected landscapes while 6 remaining areas are classified as small-area protected ones. Another category of conservation is registered landscape elements (VKP). There are 11 VKPs in this locality. Local landscape has been very intensively influenced by human activities, but environmental protection has been well organized already, as of the year 1955. The major part of protected items was registered by the end of the last century.

There are several nature trails in the service area of Uherský Brod, which can inform tourists on local folk traditions or history and animal and flower species and they contribute to deeper understanding of local natural beauty.

This work focused on categorization, characterization, detailed mapping and photo documentation of each protected area in this region.

9 SHRNU TÍ

Na území Uherskobrodsko se nachází jedno velkoplošné území, 35 maloplošných území, z nich jedno má statut přírodní park a dvě národní přírodní památka. Dále je zaregistrováno jedenáct významných krajinných prvků. Samotné CHKO Bílé Karpaty má rozlohu 746,6 km². Souhrnná plocha maloplošných území Uherskobrodsko, včetně území náležejících Bílým Karpatům, a registrované významné krajinné prvky zaujímají plochu 120 km², což je na rozlohu zájmového území značný podíl. Výraznou část plochy zvláště chráněných území zaujímá přírodní park Prakšická vrchovina o rozloze 44,825 km² a dominantní velkoplošné území Bílé Karpaty. Z množství, velikosti rozlohy a rozmístění jednotlivých chráněných prvků lze vyvodit, že v zájmovém území je předmětem ochrany pestrá škála objektů zahrnující, kromě národního parku a národní přírodní rezervace, všechny kategorie zvláště chráněných území. Uherskobrodsko je dostatečně názorným příkladem ochrany přírody ze strany odborníků i běžných rekreatantů využívajících krajinu k odpočinku.

Vzhledem k charakteru chráněných území je patrné, že převažují chráněné objekty s povahou lučního společenstva dominující na území Bílých Karpat, kde v historii docházelo ke značnému kácení lesů, což zapříčinilo vznik rozsáhlých květnatých ploch s výskytem kriticky ohrožených druhů.

Druhovou pestrostí se vyznačuje i jedenáct významných krajinných prvků. Jsou zde zastoupeny mokřadní a teplomilné biotopy, společenstva stojaté i tekoucí vody a území vzniklá výhradně antropogenní činností (zejména Havřícká cihelna a Vlčnovské cesty).

Rozloha jednotlivých chráněných území je taky různorodá, od necelého hektaru u významných krajinných prvků, až po stovky kilometrů čtverečních.

POUŽITÁ LITERATURA

- Běhulová, D. a kol. (2007): Naučné stezky Zlínského kraje. Zlín: Krajský úřad Zlínského kraje, odbor ŽP a zemědělství, s. 26 – 47.
- Culek, M. a kol. (1995): *Biogeografické členění České republiky*. Enigma. Praha, s. 293 – 310.
- Demek, J. Mackovčín, P. a kol. (2006): *Zeměpisný lexikon ČR. Hory a nížiny*. Brno, AOPK ČR, s. 89 – 491.
- Mackovčín P., Sedláček M., eds. (2002): *Chráněná území ČR, svazek II. Zlínsko*. AOPK a EkoCentrum, Brno, s. 130- 144, 262 – 319.
- Primack, R. B., Kindellman, P., Jersáková, J. (2001): *Biologické principy ochrany přírody*. Portál, Praha, s. 198.
- Quitt, E. (1971): *Klimatické oblasti Československa*. Geografický ústav ČSAV, Brno, s. 12 – 13.
- Quitt, E. (1975): *Klimatické oblasti ČSR, 1 : 500 000*. Geografický ústav ČSAV, Brno.
- Vlček, V. a kol. (1984): *Zeměpisný lexikon ČSR. Vodní toky a nádrže*. Academia, Praha, s. 203.
- *Vyhláška Městského úřadu Uherský Brod, ze dne 3.4.2004, č. j.: OŽP/868/03/Bar*
- *Vyhláška Městského úřadu Uherský Brod, ze dne 12.3.2001, č. j.: ŽP-1647/2001/Šn*
- *Vyhláška Městského úřadu Uherský Brod, ze dne 22.1.2001, č. j.: ŽP 383/2001/Šn*
- *Vyhláška Městského úřadu Uherský Brod, ze dne 22.1.2001, č. j.: ŽP 384/2001/Šn*
- *Vyhláška Městského úřadu Uherský Brod, ze dne 15.10.2003, č. j.: OŽP/1344/03/Bar*
- *Vyhláška Městského úřadu Uherský Brod, ze dne 17.6.2005, č. j.: OŽP/281/05/Bar*
- *Vyhláška Městského úřadu Uherský Brod, ze dne 19.3.2002, č. j.: ŽP 1797/2002/Šn*
- *Vyhláška Městského úřadu Uherský Brod, ze dne 1.10.2003, č. j.: OŽP/1304/03/Bar*
- *Vyhláška Městského úřadu Uherský Brod, ze dne 22.1.2001, č. j.: ŽP 381/2001/Šn*
- *Vyhláška Městského úřadu Uherský Brod, ze dne 1.10.2003, č. j.: OŽP/1305/03/Bar*
- *Vyhláška Městského úřadu Uherský Brod, ze dne 15.10.2003, č. j.: OŽP/1306/03/Bar*
- *Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů*
- Data poskytnuté o vodoměrné stanici Uherský Brod od ČHMÚ

INTERNETOVÉ ZDROJE

www.cittadella.cz [online]. [11.3.2010]. dostupné z www:

<<http://www.cittadella.cz/europarc/index.php>>

www.geology.cz [online]. [8.4.2010]. dostupné z www:

<http://www.geology.cz/app/ciselniky/lokalizace/show_map.php?mapa=g500&y=530402&x=1186112&r=50000&s=&legselect=0>

www.ochranaprirody.cz [online]. [25.3.2010]. dostupné z www:

<<http://www.bilekarpaty.ochranaprirody.cz/index.php>>

www.czso.cz [online]. [25.3.2010]. dostupné z www:

<[http://www.czso.cz/xz/redakce.nsf/i/uhersky_brod_mapa/\\$File/7208m01.jpg](http://www.czso.cz/xz/redakce.nsf/i/uhersky_brod_mapa/$File/7208m01.jpg)>

www.naucnastezka.cz [online]. [10.4.2010]. dostupné z www:

<<http://www.naucnastezka.cz/stezky/pdf/3.pdf>>

www.naucnastezka.cz [online]. [10.4.2010]. dostupné z www:

<<http://www.naucnastezka.cz/stezky/pdf/50.pdf>>

www.naucnastezka.cz [online]. [10.4.2010]. dostupné z www:

<<http://www.naucnastezka.cz/stezky/pdf/36.pdf>>

www.naucnastezka.cz [online]. [10.4.2010]. dostupné z www:

<<http://www.naucnastezka.cz/stezky/pdf/17.pdf>>

www.naucnastezka.cz [online]. [10.4.2010]. dostupné z www:

<<http://www.naucnastezka.cz/stezky/pdf/18.pdf>>

www.naucnastezka.cz [online]. [10.4.2010]. dostupné z www:

<<http://www.naucnastezka.cz/stezky/pdf/21.pdf>>

www.naucnastezka.cz [online]. [10.4.2010]. dostupné z www:
<<http://www.naucnastezka.cz/stezky/pdf/32.pdf>>

PŘÍLOHY

Seznam příloh:

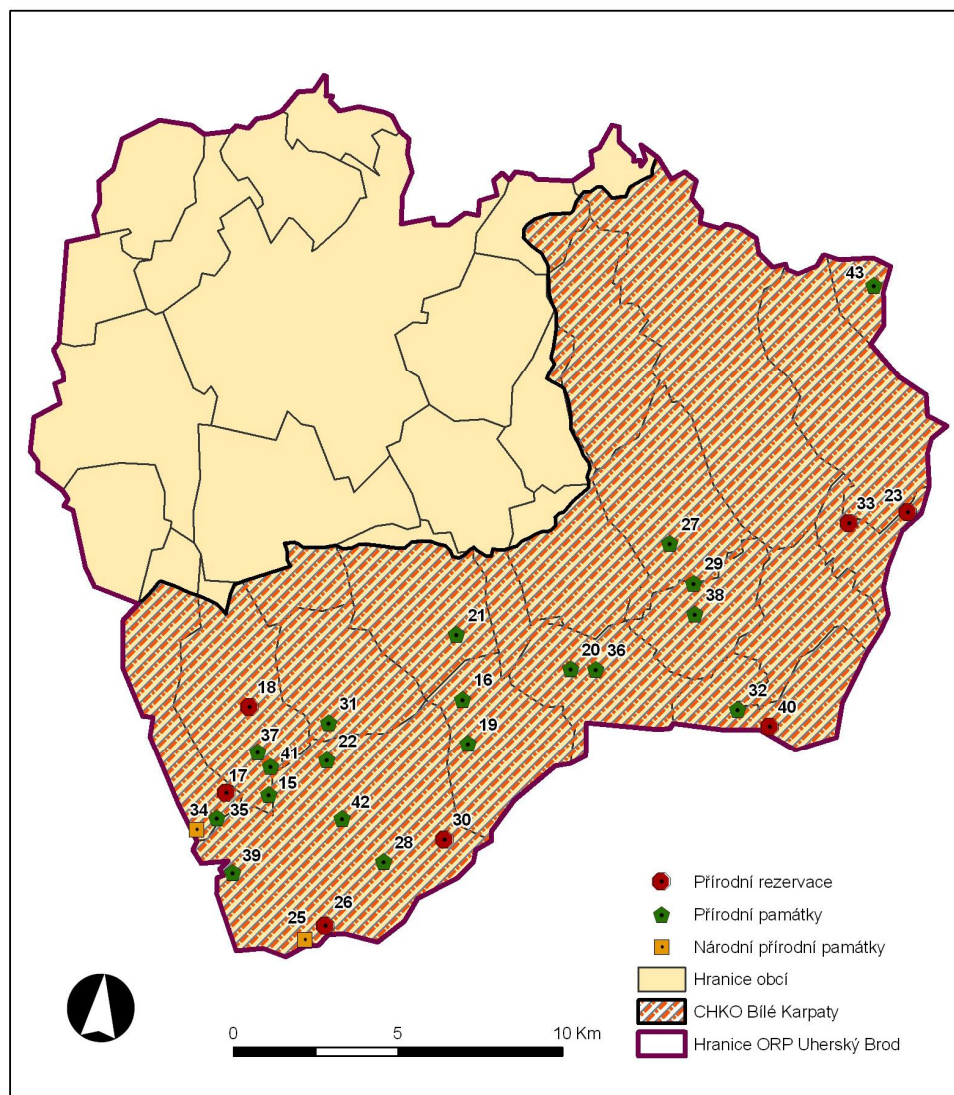
Příloha č. 1: Maloplošná zvláště chráněná území v CHKO Bílé Karpaty (mapy)

Příloha č. 2: Maloplošná zvláště chráněná území mimo CHKO Bílé Karpaty a významné krajinné prvky (mapy, fotodokumentace)

Příloha č. 3: Naučné stezky (mapy)

Příloha č. 1: Maloplošná zvláště chráněná území v CHKO Bílé Karpaty

- 16 PP Cestiska
- 17 PR Dolnoněmčanské louky
- 18 PR Drahy
- 19 PP Dubiny
- 20 PP Grun
- 21 PP Horní louky
- 22 PP Hrnčárky
- 23 PR Hutě
- 24 PP Chmelinec
- 25 NPR Javořina
- 26 PR Javořina
- 27 PP Lom Rasová
- 28 PP Machnáčky
- 29 PP Mravenčí louka
- 30 PR Nová hora
- 31 PP Nové louky
- 32 PP Pod Hrubovnou
- 33 PR Pod Žižkovským vrchem
- 34 NPR Porážky
- 35 PP Sviní hnízdo
- 36 PP U Zvonice
- 37 PP Uvezené
- 38 PP V Krátkých
- 39 PP Vápenky
- 40 PR Ve Vlčí
- 41 PP Za lesem
- 42 PP Záhumenice
- 43 PP Žleb

(Zdroj: Chráněná území ČR, svazek II. Zlínsko 2002;
mapa - vlastní návrh)

Příloha č. 2: Maloplošná zvláště chráněná území mimo CHKO Bílé Karpaty a významné krajinné prvky

Maloplošná zvláště chráněná území mimo CHKO Bílé Karpaty

PR Kovářův žleb

Přírodní park Prakšická vrchovina

PR Rovná hora

PP Terasy-Vinohradné

PR Vlčnovský háj

PR Vrchové

Významné krajinné prvky

VKP Havřícká cihelna

VKP Hlaviny

VKP Hradčovice – východ

VKP Hradčovice – západ

VKP Mokřad u Slovákých strojůren

VKP Oskerušový sad

VKP Rybník Machalák

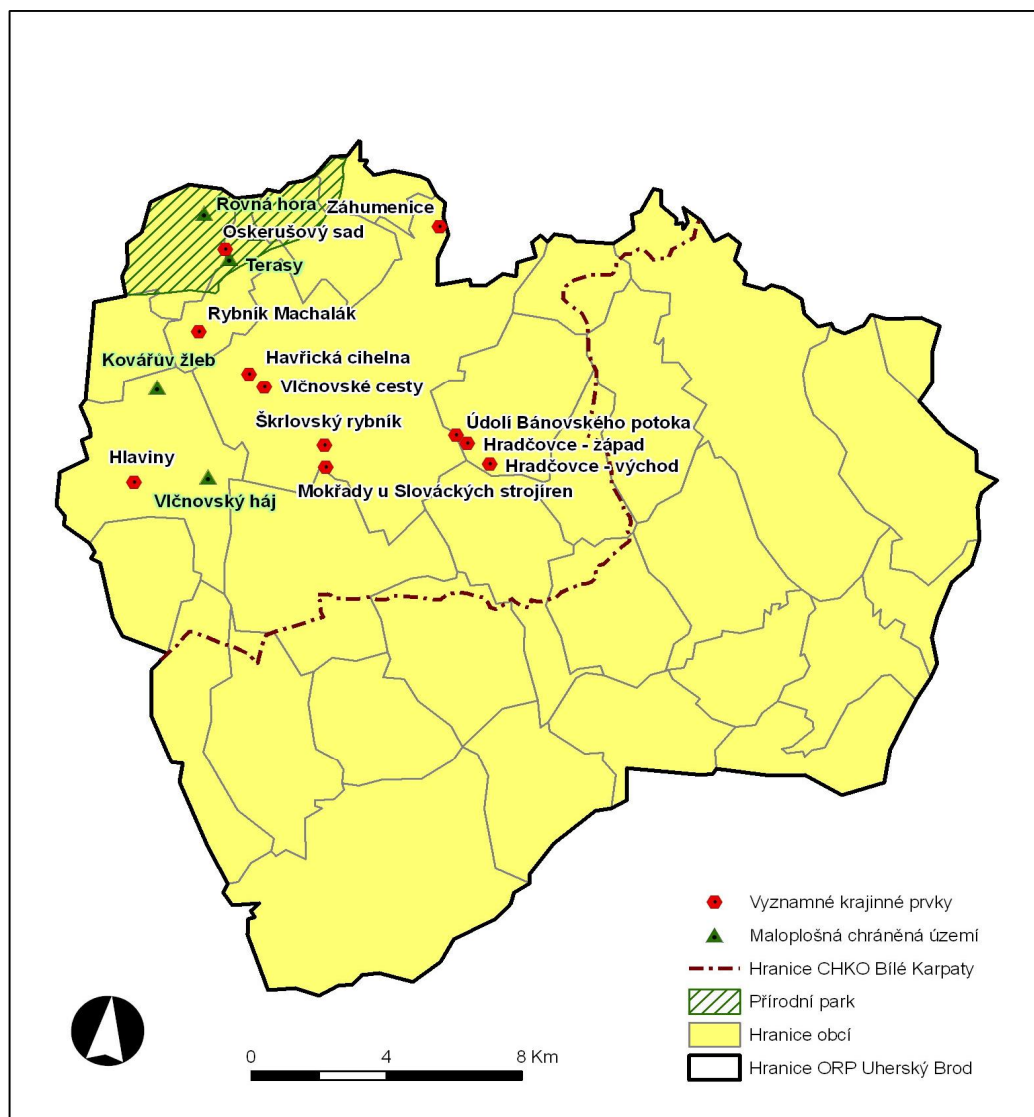
VKP Škrlovecký rybník

VKP Údolí Bánovského potoka

VKP Vlčnovské cesty

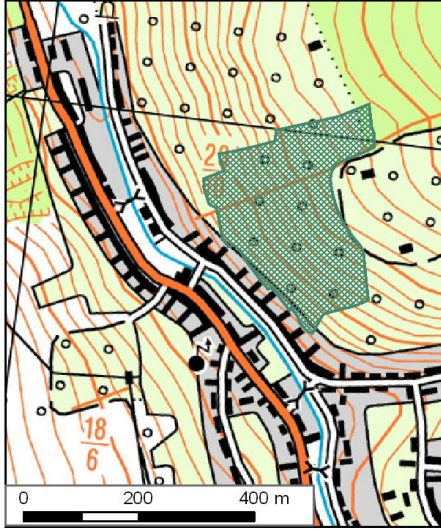

VKP Záhumenice

Maloplošná zvláště chráněná území a významné krajinné prvky mimo CHKO Bílé Karpaty

(Zdroj: vlastní návrh)

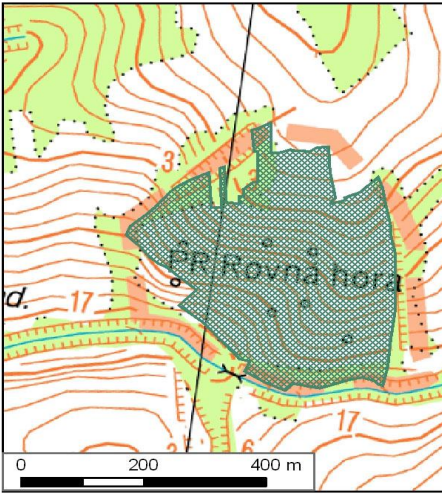

***Maloplošná zvláště chráněná území mimo
CHKO Bílé Karpaty***

PR Kovářův žleb	
Rozloha	7,25 ha
Rok vyhlášení	1956
Lokalizace v k. ú.	Vlčnov
 	

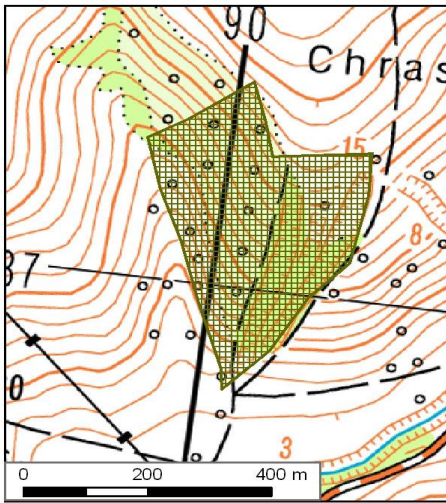

(Zdroj: Chráněná území ČR, svazek II. Zlínsko 2002;
mapa, fotodokumentace - vlastní návrh)

Přírodní park Prakšická vrchovina	
Rozloha	44,825 km ²
Rok vyhlášení	1999
 	

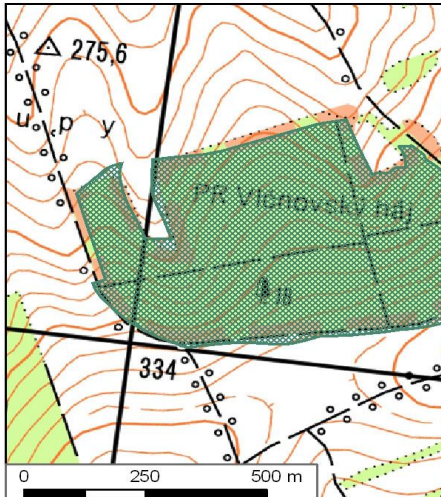

(Zdroj: Chráněná území ČR, svazek II. Zlínsko 2002;
mapa, fotodokumentace - vlastní návrh)

PR Rovná hora	
Rozloha	12,27 ha
Rok vyhlášení	1998
Lokalizace v k. ú.	Hradčovice
	

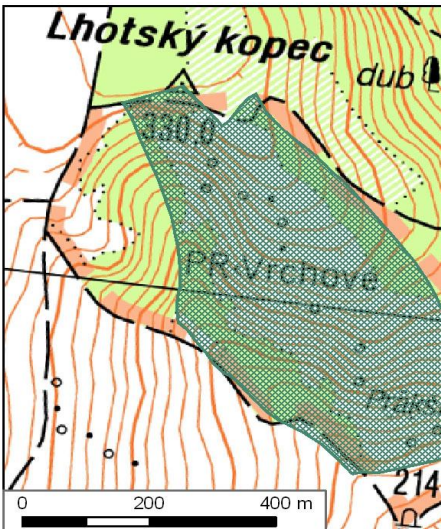

(Zdroj: Chráněná území ČR, svazek II. Zlínsko 2002;
mapa, fotodokumentace - vlastní návrh)

PP Terasy-Vinohradné	
Rozloha	7,33 ha
Rok vyhlášení	1991
Lokalizace v k. ú.	Drslavice
	

(Zdroj: Chráněná území ČR, svazek II. Zlínsko 2002;
mapa, fotodokumentace - vlastní návrh)

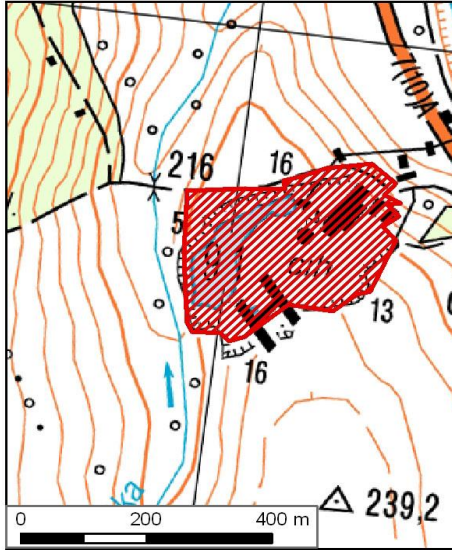

PR Vlčnovský háj	
Rozloha	29,86 ha
Rok vyhlášení	1955
Lokalizace v k. ú.	Vlčnov
	

(Zdroj: Chráněná území ČR, svazek II. Zlínsko 2002;
mapa, fotodokumentace - vlastní návrh)

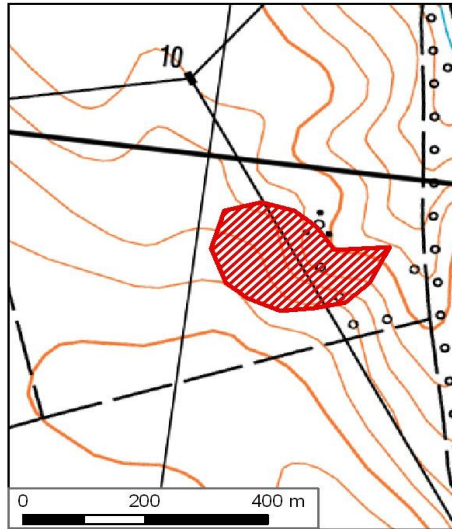

PR Vrchové	
Rozloha	25,11 ha
Rok vyhlášení	1991
Lokalizace v k. ú.	Drslavice
	

(Zdroj: Chráněná území ČR, svazek II. Zlínsko 2002;
mapa, fotodokumentace - vlastní návrh)

Významné krajinné prvky

VKP Havřická cihelna	
Rozloha	3,3901 ha
Rok vyhlášení	2003
Lokalizace v k. ú.	Uherský Brod - Havřice
	

(Zdroj: Vyhláška Městského úřadu Uherský Brod 2004;
mapa, fotodokumentace - vlastní návrh)

VKP Hlaviny	
Rozloha	0,8624 ha
Rok vyhlášení	2001
Lokalizace v k. ú.	Vlčnov
	

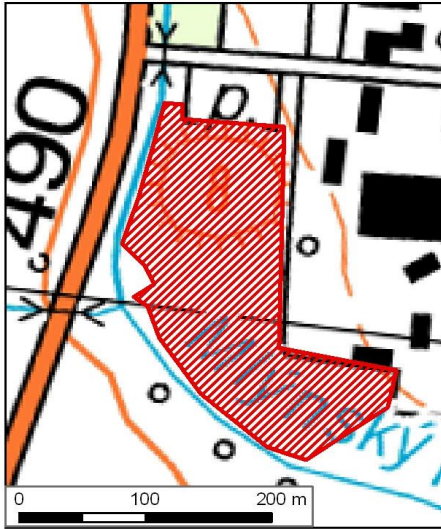

(Zdroj: Vyhláška Městského úřadu Uherský Brod 2001;
mapa, fotodokumentace - vlastní návrh)

VKP Hradčovce-východ	
Rozloha	5,56 ha
Rok vyhlášení	2001
Lokalizace v k. ú.	Šumice

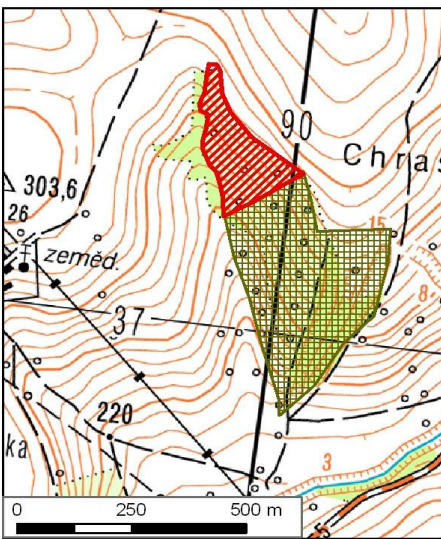

(Zdroj: Vyhláška Městského úřadu Uherský Brod 2001;
mapa, fotodokumentace - vlastní návrh)

VKP Hradčovce-západ	
Rozloha	0,7703 ha
Rok vyhlášení	2001
Lokalizace v k. ú.	Šumice

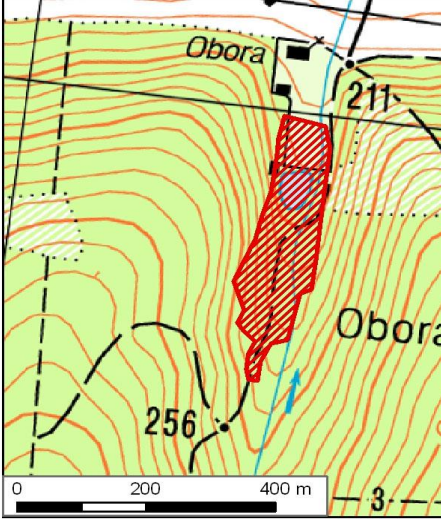

(Zdroj: Vyhláška Městského úřadu Uherský Brod 2001;
mapa, fotodokumentace - vlastní návrh)

VKP Mokřad u Slovákých strojřren	
Rozloha	2,5372 ha
Rok vyhlášení	2002
Lokalizace v k. ú.	Uherský Brod
	

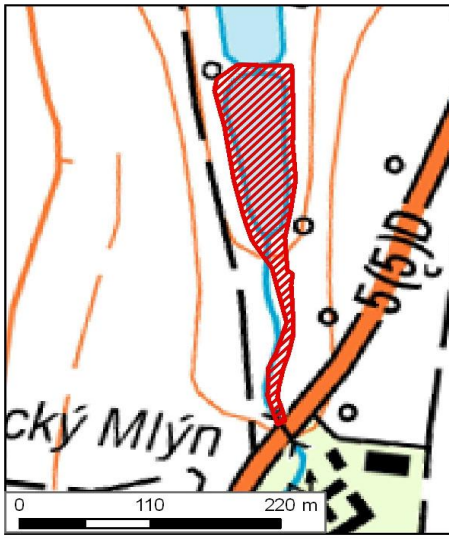

(Zdroj: Vyhláška Městského úřadu Uherský Brod 2003;
mapa, fotodokumentace - vlastní návrh)

VKP Oskerušový sad	
Rozloha	2,1078 ha
Rok vyhlášení	2005
Lokalizace v k. ú.	Drslavice
	

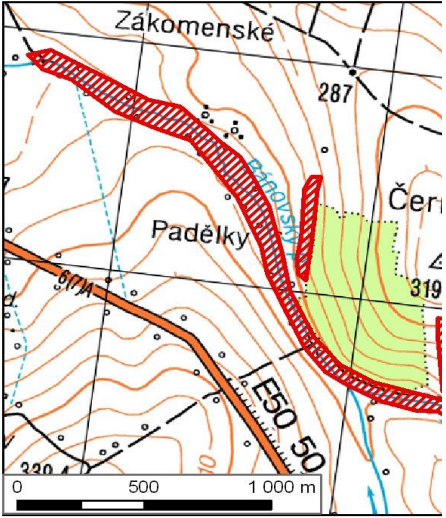

(Zdroj: Vyhláška Městského úřadu Uherský Brod 2005;
mapa, fotodokumentace - vlastní návrh)

VKP Rybník Machalák	
Rozloha	0,3430 ha
Rok vyhlášení	2003
Lokalizace v k. ú.	Drslavice
	

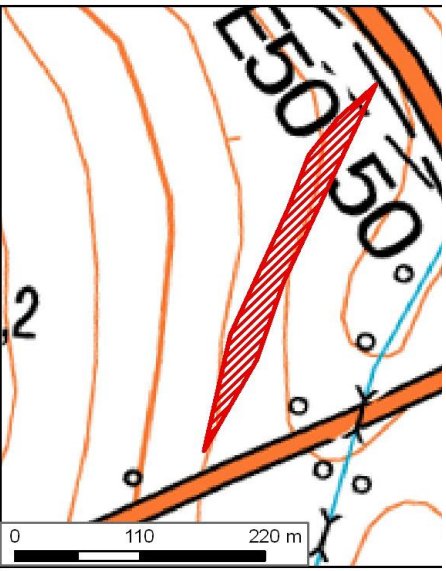

(Zdroj: Vyhláška Městského úřadu Uherský Brod 2003;
mapa, fotodokumentace - vlastní návrh)

VKP Škrlovecký rybník	
Rozloha	1,2429 ha
Rok vyhlášení	2003
Lokalizace v k. ú.	Uherský Brod
	

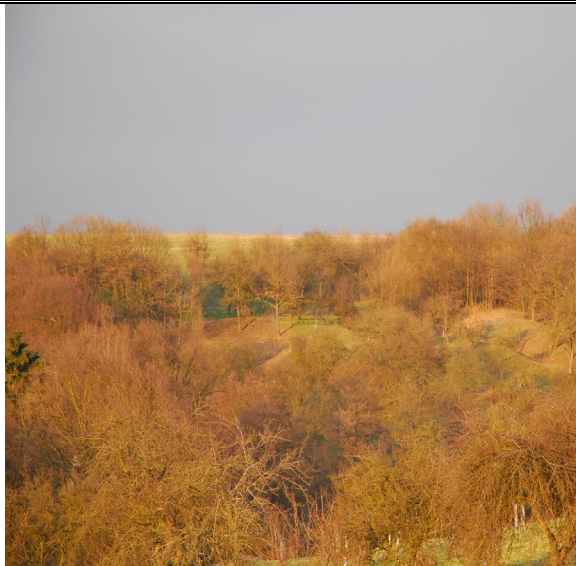
(Zdroj: Vyhláška Městského úřadu Uherský Brod 2003;
mapa, fotodokumentace - vlastní návrh)

VKP Údolí Bánovského potoka	
Rozloha	6,3794 ha
Rok vyhlášení	2001
Lokalizace v k. ú.	Uherský Brod
	

(Zdroj: Vyhláška Městského úřadu Uherský Brod 2001;
mapa, fotodokumentace - vlastní návrh)

VKP Vičnovské cesty	
Rok vyhlášení	2003
Lokalizace v k. ú.	Uherský Brod - Havřice
	

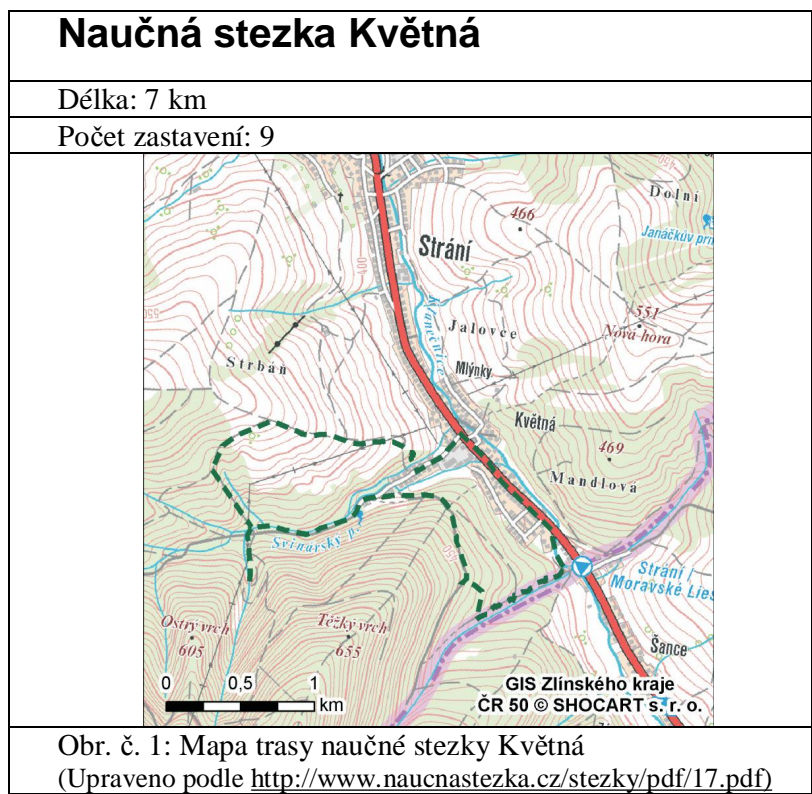
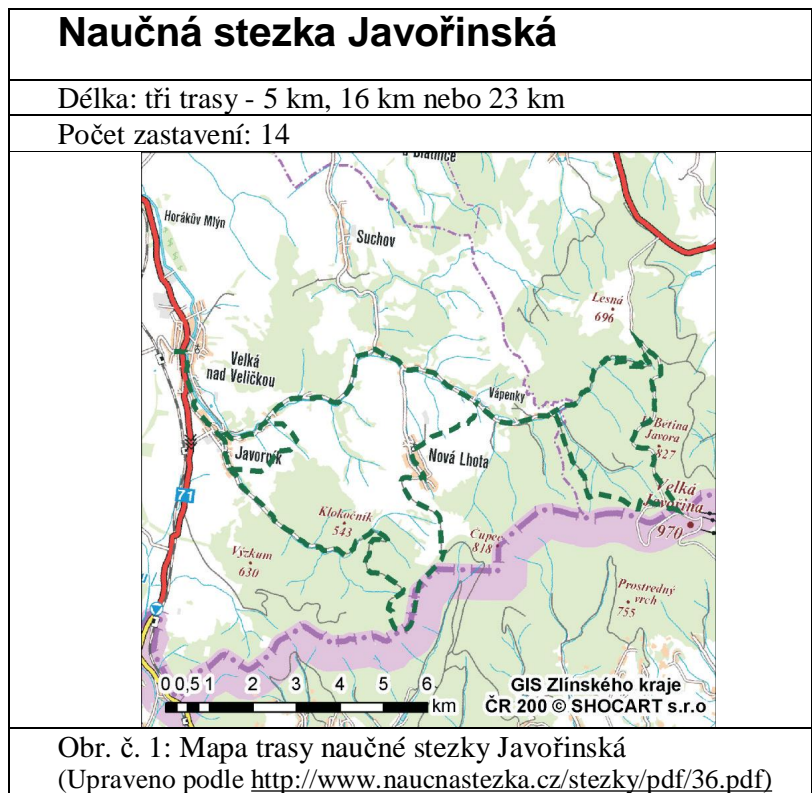
(Zdroj: Vyhláška Městského úřadu Uherský Brod 2003;
mapa, fotodokumentace - vlastní návrh)

VKP Záhumenice	
Rozloha	2,8599 ha
Rok vyhlášení	2003
Lokalizace v k. ú.	Uherský Brod - Maršov
 	

(Zdroj: Vyhláška Městského úřadu Uherský Brod 2003;
mapa, fotodokumentace - vlastní návrh)

Příloha č. 3: Naučné stezky

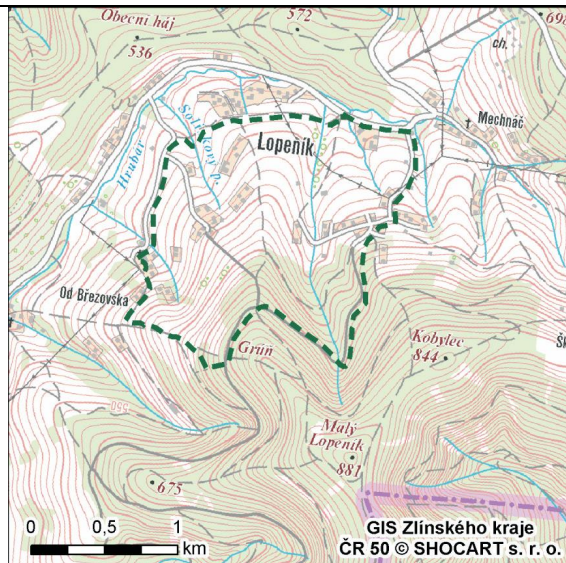

Naučná stezka Lopeník

Délka: 7,5 km

Počet zastavení: 8

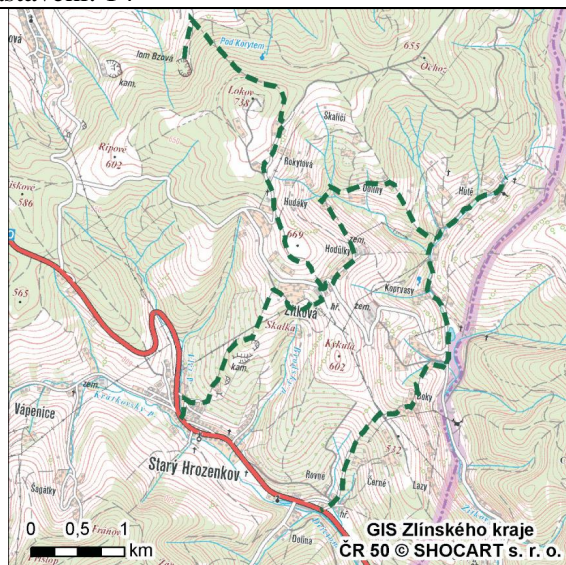
Obr. č. 1: Mapa trasy naučné stezky Lopeník

(Upraveno podle <http://www.naucnastezka.cz/stezky/pdf/18.pdf>)

Naučná stezka Moravské Kopanice

Délka: 23 km

Počet zastavení: 14

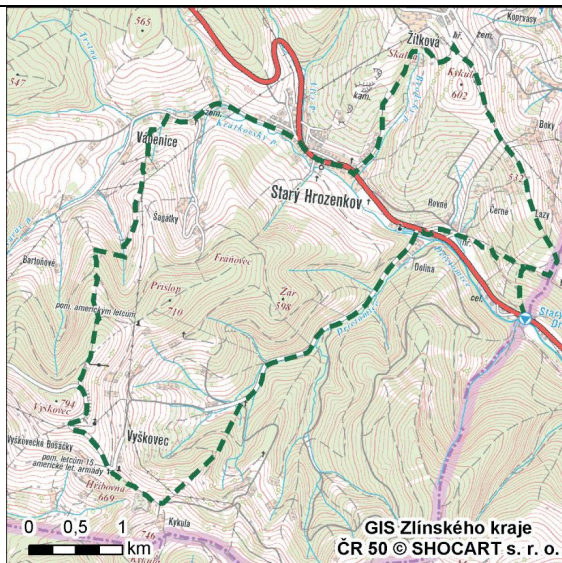
Obr. č. 1: Mapa trasy naučné stezky Moravské Kopanice

(Upraveno podle <http://www.naucnastezka.cz/stezky/pdf/21.pdf>)

Naučná stezka Okolo Hrozenka

Délka: 13 km delší trasa, 5 km kratší trasa

Počet zastavení: 7

Obr. č. 1: Mapa trasy naučné stezky Okolo Hrozenka
(Upraveno podle <http://www.naucnastezka.cz/stezky/pdf/32.pdf>)